તુરાના દીલપસનદ ખેઆલ.

બનાવનાર

દાદાભાઈ બેરાંમજી તુરાવાલાના શાગરીદ

મનીશંમ

———o———

ગુજરાતી હરફથી હિંન્દુસ્તાંની જબાંન

———o———

છપાવી પ્રગત કરનાર

જામાસજી હોરમજી ખાલીવાલા (પીશંગ).

મુંબઈ

સને ૧૮૭૮.

ડ્રાફટ મરકેનટાઈલ પરેસ

તુરાના દીલપસનદ ખેઆલ

૫૬૭૯

છોટી રંગત—આશકી

રહેમ કર દીલબર મહે રખુ તેરા આધારે,
ચાહે માર જીલા મહે તેરા તાબેદારે,
અર વખત તેરે પાશ આ મહે દીલ બહેલાઉ,
તુજકુ દેખે બીન અન નહી મહે ખાઉ,
તુ દીલસે રખે દીલબર તો તુજે મહે ચાઉ,
તેરે ખાતર દીલ લાખો સદમે ઉઠાઉ,
તુ ચાહે માર દે તેંગ ચાહે તલવારે,
ચાહે માર જીલા મહે તેરા તાબેદારે.

૨—ચોક

નાં દેખુ તુજે મુજે શુનાં લગે શનશારે,
નાં બીશરૂ તુજકુ ગરી એક પલ પેઆરે,
હમ કબશે આંનકે ખરે, પેશ દીવારે,
તું રેહેમ કરકે આપણા દીખલા દીદારે,
મેરે જાન પ્રાણ શબ તેરે હએ અખતીઆરે.
ચાહે માર જીલા મહે તેરા તાબેદારે.

૩—ચોક

હમતો બન બેઠે તેરે બાગકી કેઆરી.
બરશાવે શુધાં તો હોવે બાગ ગુલજારી,
મહે તેરા બાગમાં, તુ હએ કુનજકી દારી.
અનબત મુજે કરના તેરી તાબેદારી,
મોબતમે મોજા મન, લે ગયા જાની શકારે,
ચાહે માર જીલા મહે તેરા તાબેદારે.

૪—ચોક

હએ દાદાભાઇકુ હરદમ ઇનતેજારી,
કરો લેહેર મેહેર મહે જાઉ તુજપે બલહારી.
દીલ મેરા ચાહાતા તેરી કરને તાબેદારી,
કહે મણીરામ એ દીલકી બાત હમારી,
તુજ બીના શનમ કોણ મુજકુ પાર ઉતારે,
ચાહે માર જીલા મહે તેરા તાબેદારે.

છોટી રંગત—આશકી

તુ માશુક પીઆરી મહે હું તેરા દીલદારે,
મહેને તેરે ઇશકમે છોડ દીઆ ઘરદારે,
તુજકો મહે મેરે દીલમે બોત ચાહાતા હું,
તુજકો દેખે બીન અન નહી ખાતા હું,
હર વખત શુબા ઓર શાંમ, પાશ આતા હું,
તુજકો દેખ તબ બોત શુખ પાતા હું.
મુજે ઇશક મોહિની હાલ કીઆ લાચારે.
મહેને તેરે ઇશકમે છોડ દીઆ ઘરદારે.

૨—ચોક

કીઆ કહું મહે દીલકી બાત કહે નહી જાતી,
રોતા હું રંજો ગમ મેરી વજરકી છાતી,
મુજે નહી ભાતા અનપાંણી નીંદ નહી આતી.
મુજે તેરી બાત બીન અઓર બાત નહી ભાતી.
અબ લગજા ગલેશે મત કર શોચ બીચારે,
મહેને તેરે ઇશકમે છોડ દીઆ ઘરદારે.

૩—ચોક

મહે લાચાર હુવા તેરી દોશતી કરકે,
મુજે દીલમે ઇઆદ હુએ નહી જાતા હું બીશરકે,
મહે આશક હું નહી રેહતા કીનશે ડરકે,
મર ફીરતાહું હાંતોમે અપણા શર ધરકે,
કીઆ કહું મહે તુજકો મુખશે બારંમબારે,
મહેને તેરે ઇશકમે છોડ દીઆ ઘરદારે.

૪—ચોક

શબ ઇશક કુચેમે કદી કદમ નહી ભરનાં,
એ ઇશક ચીજમે આખરકો અહે મરના,
હએ માશુક જાત બે માન દોશતી નહી કરના,
કહે દાદાભાઇ કરના તો ફીર નહી ડરના,
એ મણીરાંમ નીત નએ છંદ લલકારે,
મહેને તેરે ઇશકમે છોડ દીઆ ઘરદારે.

———o———

આપ ખફાજફા હોગે તો હંમ મનાવેગે,
કરો પીઆર ઇઆર હંમ તુમપે મરજાવેંગે,
હમ આશક તેરે, નાહી દીલ પીઆર કરતે હો,
કેઉ હમે છોડ ગેરોપે પીઆર કરતે હો,
તુમ રોજ ફીરકે નીત નવે ઇઆર કરતે હો,
કેઉ હમે દીલાશા દેકે ખુવાર કરતે હો.
તુમ ચાહો ન ચાહો હંમ તુમકો ચાહાવેગે.
કરો પીઆર ઇઆર હંમ તુમપે મરજાવેગે.

૨—ચોક

જબ ભુખ લગે તબ ગમ ખાકે જીતે હએ,
જબ પીઆશ લગે તબ ખુન અપના પીતે હએ,
એ ફુટે દીલકે નહી કોઇ જખમ શીતે હએ
ઇશ તરે દીલપે અપને શંકટ ખાતે હએ
ચાહે મારો જીલાઓ નીગા હમ મીલાવેંગે.
કરો પીઆર ઇઆર હમ તુમપે મરજાવેગે.

૩—ચોક

હંમ ફકીર બનકે શારા જમાના છોડા.
નાએદાર મેંને તેરા, ગેરોકા બોલાના છોડા.
જોહને તેરે ખાતર વતન ઠીકાના છોડા,
અપની કીઆ બતા જો નીગા મીલાના છોડા,
ચાહે મરે જીએ હમ તુમસે દીલ લગાવેગે,
કરો પીઆર ઇઆર હમ તુમપે મરજાવેગે.

૪—ચોક

દીલ દેકે શનમ નહી હમકો તુમ ચાહાવોગે,
એ મરેકુ મારોગે તુમ કીઆ પાવોગે.
કહે દાદાભાઇ જેઉ આશકકો તરશાવોગે,
કદી નહી હોવે ભલા, આખર પશતાવોગે,
કહે મણીરામ હમ અપની જાન ગમાવેગે,
કરો પીઆર ઇઆર હમ તુમપે મરજાવેગે.

—o—

આપ ખફા હોગે તો હમ ઘર નહી આવેગે,
તુમ ચેન કરો હમ દીલ કંઇ બેહેલાવેગે,
હમ તુમકો ચાહાવે તુમ ગેરોકો ચાહાતે હો,
ગેરો શંગ એશ કર હમકો તરશાતે હો,
કેઉ જલે હુવે કો નાહક તુમ જલાતે હો,
અઇશી કીઆ ખતા જો કને નહી આતે હો,
તુમ માનો ન માનો હમતો શમજાવેગે.
તુમ ચેન કરો હમ દીલ કંઇ બેહેલાવેગે.

૨—ચોક

તુમશે જીઆદા માશુક મજેદાર કરે હંમ,
તનમનકા શાથી દીલકા દીલદાર કરે હમ.
નીત તુમે જલાને નવા ઇઆર કરે હંમ,
ખુબ તુમે જલાવે ઉશકો પીઆર કરે હંમ,
જેઉ જેઉ તુમ જલોગે વઇશા હમ જલાવેગે,
તુમ ચેન કરો હમ દીલ કંઇ બેહેલાવેગે.

૩—ચોક

હંમ ઇશક મારે ફીરે બનમે ઘરકી નહી પરવા,
હંમ આશક હમકો દીલભરકી નહી પરવા,
જા શોએ જા બઇઠે ખીશતરકી નહી પરવા,
લુટવા દીઆ ધંન માલ, જરકી નહી પરવા,
તુમ દીલ ચાહે વાંહા રહો હમ નહી શતાવેગે,
તુમ ચેન કરો હમ દીલ કંઇ બેહેલાવેગે.

૪—ચોક

કહે દાદાભાઇ જો ઇશક કરને ચાહાતે હએ,
ઓ કબ્બુ ન જીતે, આખરકુ મરજાતે હએ,
એ મણીરાંમ દીલકે હાલ બતलાતે હએ,
જો ઇશક કરે ઓ આખર પશતાતે હએ,
ઉનશે બેતર હંમ રબકે ગુન ગાવેગે,
તુમ ચેન કરો હમ દીલ કંઇ બેહેલાવેગે,

—o—

જો આશક હોય શો મોતશે નહી દરતે હએ,
જીતે જી તક માશુકકુ ઇઆદ કરતે હએ,
આશક શર કાટ, માશુકકે કને દેતે હએ,
ઘરદાર છોડ, જંગલમે જા રેતે હએ,
ઓ અપને દીલકે હાલ, કીશકો નહી કેતે હએ,
આશક બનકે ફીર જોરો જફા શેતે હએ,
જાન લઓપે આએ તક નહી બીશરતે હએ,
જીતે જી તક માશુકકુ ઇઆદ કરતે હએ.

૨—ચોક

રાજા ફકીર મનશુર શુલીપે ચડાથા,
મજનું લેલી લીએ જંગલમે તડફતા પડાથા,
આશક શાદીક શમશોતબરેજ વલી બડાથા,
અલાદીન પદમની ખાતર લડાઇ લડાથા,
અઇશે લઓ આશક ઇશકોમે મરતે હએ,
જીતે જી તક માશુકકુ ઇઆદ કરતે હએ.

૩—ચોક

મુશીબત તનપે શેના, ઓર દીલમે ગંમ ખાના,
આશક બનકે ફીર લાખો શદમે ઉઠાના,
બેવફાઇકા નહી હાલ કીશે બતાના,
જો પાક ઇશક કરે ઓઇ નર મરદાના
રેન દીન શનમકી માલા હમ શમરતે હએ,
જીતે જી તક માશુકકુ ઇઆદ કરતે હએ.

૪—ચોક

જો આશક ઇશકોમે લલચાયા હોગા,
શચ કહેતા હુ, ઓ નફા ન પાયા હોગા,
આખર ઉનને અપણા જાન ગમાયા હોગા,
એ દાદાભાઇને શખુન શુનાયા હોગા,
હર વખત મણીરામ રબકા ધીઆંન ધરતે હએ,
જીતે જી તક માશુકકુ ઇઆદ કરતે હએ.

——o——

દેખ્યું તો દીલબર નહી નજર આતા હમે.
શપનોમે શનમ તસવીર દીખા જાતા હમે,
નાજો અદા નીગે તેક તોફાંની હમે,
માહતાબશા ચહેરા બરશે નુર નુરાંની હમે,
તારીફ કીઆ કહું જદ બનકે આતા જાની હમે,
રૂપ દેખા જીહાંમે નહી ઉશકા સાની હમે.
ઉશકુ મીલનેકે લીએ જી ગભરાતા હમે,
શપનોમે શનમ તસવીર દીખા જાતા હમે.

૨—ચોક

ના કીશકી તાકાત નીગાંશે નીગાં મીલાવે,
ઉશકુ દેખ, આશક આહા માર મરજાવે,
ઉસકા હુસન દેખ, રશકે કમર શરમાવે.
મોહોતશે ના ડરે, જો ઉશકુ મીલને ચાવે,
દીલબરકુ દીલ મેરા દેખન ચાહાતા હમે,
શપનોમે શનમ તસવીર દીખા જાતા હમે.

૩—ચોક

દીલ કહેતા હમે, તુજસે પએછાંન કરૂંગા,
દીલ લગા કે અપણા દીલજાન કરૂંગા.
મીલે તો ઉશપે જાન કુરબાન કરૂંગા,
દીલશે હર વખત રબકા ધ્યાંન કરૂંગા,
જબશે દેખા, નહી અંન પાણી ભાતા હમે,
શપનોમે શનમ તસવીર દીખા જાતા હમે.

૪—ચોક

કહે અઝીઝ મીર જો અપણા માલ લુટાવે,
એકીનશે બંદગી કરે, શનમકુ પાવે,
દીદાર શનમકા મીલે, વો ગમ બુજાવે,
કહે દાદાભાઇ, આસકકુ ભજન શુનાવે,
કહે મણીરાંમ દીલ દેકે દીલ પસતાતા હમે,
શપનોમે શનમ તસવીર દીખા જાતા હમે.

દુરશે અદાકી બરછી .તુને મારી,
અબ મુજકુ છોડકે કાંહાં જાતી તું પીઆરી,
મેહે તેરે વાસ્તે હુવા જગતશે નીઆરા,
મેહે તેરે ઇશકમે શીરતા મારા મારા.
મુજે ઇશ દુનીઆમે કછુ ન લગતા પીઆરા,
મેહેને છોડા મેહેલ ઓર બાગ ગુલ ચમન સારા,
મુજે તેરે નામકી રટન લગી હૈ ભારી,
અબ મુજકુ છોડકે કાંહાં જાતી તું પીઆરી.

૨—ચોક

મેહેને માશુક જાનકે તુજકો અપણા દીલ દીઆ,
હૈ માશુક જાત બઇમાંન કઠન દીલ કીઆ,
શરબતકો તેને કરકે જેહેર એ પીઆ.
કંઇ તનપે જખ્મ હૈ ઇશકુ હજુ નાહી સીઆ,
મુજે દીલમે ભાતી તેરી સનતેજારી,
અબ મુજકુ છોડકે કાંહાં જાતી તું પીઆરી.

૩—ચોક

તું મત કર માંન ગુમાન મસ્ત દીવાંની,
જરા દીલમે સમજ, દો દીનકી તેરી જુવાની,
તું કેહેતી હૈ જો બાત, મેહેને એ માંની,
જરા આજા મેહેલમે, તો મેહે કરૂ મીજબાંની,
શબ સુના પડા ઘરદાર, સેજ જરતારી,
અબ મુજકુ છોડકે કાંહાં જાતી તું પીઆરી.

૪—ચોક

આશક રચે, માશુક પીઆરી બેમાને,
લાખો આશકકી ગઇ ઇશકમે જાને,
હૈ દાદાભાઇ ઉશતાદ હમારે શીઆને,
એ.મીરકે રંગપર હૈ ભગવે બાને,
મણીરાંમ કાંહાનજીને અઇશી રંગત બલકારી,
અબ મુજકુ છોડકે કાંહાં જાતી તું પીઆરી.

—o—

ક્રીઉ હુવે તુમ બદલામ ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ છોડા અપણા મુકાંમ ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ તજા શકલ સનશાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ છોડા કુતુમ પરીવાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ તજા અપણા ઘરદાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ દીલમે કરતા બીચાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ ફીરતા સુબોશાંમ ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ છોડા અપણા મુકાંમ ઇમ્આરકે બદલે.

૨—ચોક

ક્રીઉ તજે તનકે સીનગાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ કરતે હો ઇનકાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ કરતે જાન નીશાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ લીની ફકીરી ધાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ ખોયા ગીરોકા દાંમ ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ છોડા અપણા મુકાંમ ઇમ્આરકે બદલે.

૩—ચોક

ક્રીઉ હુવે ઓ બાબશાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ બાઇ તંનપે વાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ બઇઠે દમકુ માર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ નહી કરતે ગુફતાર ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ લીએ હમે જીકુ ઠાંમ ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ છોડા અપણા મુકાંમ ઇમ્આરકે બદલે.

૪—ચોક

મીલે મીર દાંરાં સરદાર ઇમ્આરકે બદલે,
મીલે બરદીદજી હુશીઆર ઇમ્આરકે બદલે,
મીલે કલગીવાલે બુવાર ઇમ્આરકે બદલે,
મીલે જામાશજી સરકાર ઇમ્આરકે બદલે,
હમે તેરા ઇમ્આર મણીરાંમ ઇમ્આરકે બદલે,
ક્રીઉ છોડા અપણા મુકાંમ ઇમ્આરકે બદલે.

——0——

હમ હુવે જાની બદનાંમ પેઆરકે બદલે;
છોર દીઆ ઐસ આરાંમ પેઆરકે બદલે,
છોડા અપણા ઘરદાર પેઆરકે બદલે.
હો ગયે શખશે લાચાર પેઆરકે બદલે,
હમ બહકે પહેશ દીવાર પેઆરકે બદલે,
કરતે હએ આહા પોકાર પેઆરકે બદલે.
ખાશરે હએ રબકા નાંમ પેઆરકે બદલે.
છોર દીઆ ઐસ આરાંમ પેઆરકે બદલે.

૨—ચોક

તજ દીઆ સારા સનશાર પેઆરકે બદલે,
દેખન ચાહતે દીદાર પેઆરકે બદલે,
દેતે હએ હમકુ પ્યાર પેઆરકે બદલે,
માંરી હએ નીગે કતીઆર પેઆરકે બદલે,
છોરા હએ વતન મુકાંમ પેઆરકે બદલે,
છોર દીઆ ઐસ આરામ પેઆરકે બદલે.

૩—ચોક

લાખો ખાઈ તલવાર પેઆરકે બદલે,
માતકી ન રખી દરકાર પેઆરકે બદલે.
હુવે હએ જાનપે ઓધાર પેઆરકે બદલે,
ચાહે જીલા ચાહે તું માર પેઆરકે બદલે,
નહી કુચ સુજતા હએ કાંમ પેઆરકે બદલે,
છોર દીઆ ઐસ આરામ પેઆરકે બદલે.

૪—ચોક

હુવે જાનશે હમ અખતીઆર પેઆરકે બદલે,
મીર તેગ હુવે ખુવાર પેઆરકે બદલે,
ખરશેદજી મીલ દોશદાર પેઆરકે બદલે,
દાંરાંને પેનાયા હાર પેઆરકે બદલે,
હુવે મુફ્તીલા મણીરાંમ પેઆરકે બદલે,
છોર દીઆ ઐસ આરામ પેઆરકે બદલે.

——o——

નહી મને મુકીને જાવો પ્રાણપતી પીઆરા,
હું જુરીઆ કરૂછુ રાત દી વગર તમારા,
એ તારે સારૂ ખોઇ મારી જીનદેગાની,
નહી સુખ જોયુ એક દાડો ઉમર તારી નાંની,
માં બાપે જોરૂ નહી જોયુ કીધી નાદાની,
વર પરણાવીઓ નાંનો કહું શું કાંહાની,
રાતનાં નીંનદરા નહી આવે, ગનુ છુ તારા,
હું જુરીઆ કરૂછુ રાત દી વગર તમારા.

૨—ચોક

મારા મા બાપે કેમ જોરૂં નહી જોયું,
આ ધંન દોલત જોઇને મન કેમ મોયું,
માયા જોઇ જોઇને સારૂ ઘડપણ ખોયું,
આ રતન પાણાં ઉપર ગસીને ધોયું,
હું શુવા જાઉં તારે ધણી કરેછે ચારા,
હું જુરીઆ કરૂછુ રાત દી વગર તમારા.

૩—ચોક

કોઇ દાહડો હસીને મારી શાત નહી શુવે,
હું બળજોરી કરૂં તો ધણી મારો રૂવે,
તે મુખ મરડીને શુવે પાછુ નહી જુવે,
ટપ ટપ આંસુ એની આંખોથી ચુવે,
હેવા ધણી સાથે કેમ કરી જાએ દારા,
હું જુરીઆ કરૂછુ રાત દી વગર તમારા,

૪—ચોક

કહે દાદાભાઇ નારી મનમાં સમજી રઇએ,
પરનીઆને મુકીને બીજાને નહી જઇએ,
કાલે મોટો થાશે એમ મનને કઇએ,
મા બાપને પોતાને લછંન નહી દઇએ,
મગીરાંમ કહે ગોરી કરમ ફુતાં છે તાહારા,
હું જુરીઆ કરૂછુ રાત દી વગર તમારા.

શું જુરીઆ કરેછે રાત ને દાહડો પેઆરી,
હું નાહનો પણ બુધી મોટી છે માંહારી,
મનમાં તાહરા તેં જરા ન વાત વીચારી,
તું પોતાને હાતે ફજેતી કરેછે તાહરી,
તાહરા મનથી હું નાહનો છું ઘણો અનારી,
હું તાહરે જોગ જોઇસ આંખ ઉગારી,
સું વીચાર કરેછે મનમાં વારી વારી,
હું નાહનો પણ બુધી મોટી છે માંહારી.

૨—ચોક

મે તાહારે સાર છોડીઆં કુટંમ ને ભાઇ,
મુકીને, તાહરેથી મે કીધી સગાઇ,
હમણાથી નારી કેમ કરી ગભરાઇ,
હેવી વાત કેહેતાં તું કેમ નહી સરમાઇ.
કાલે મોટો થાઇસ સહમજ તું નારી,
હું નાહનો પણ બુધી મોટી છે માંહારી.

૩—ચોક

પછી હું તાહરા પલંગ ઉપર આઉં,
સારી સારી જીનસ હું તુંને ખવરાઉં,
કરૂં પેઆર તુને માહરી પાશ સુવરાઉં,
પછી તાહરે મન ગમતુ કરી નીત જાઉં,
પછી સરવે આશા પુરણ થાશે તાહારી,
હું નાહનો પણ બુધી મોટી છે માંહારી.

૪—ચોક

કહે દાદાભાઇ, ઘણી કાલે મોટો થાશે,
પછી હશી ખુશીથી આવશે તાહારી પાશે,
નારી ન કર મનમાં ફકર ભવનુ દુખ જાશે,
તાહારા મનની સરવે પુરે આશે,
મણીરાંમ કહે કર્જોડે નાર પીઆરી,
હું નાહનો પણ બુધી મોટી જે માંહારી.

—o—

જીસ વક્ત તેરી મેરી જુદાઇ હોગી,
શબ લોક હશે, ઔર જગમે હશાઇ હોગી,
જીસ ગરી જાનીને નીંગે શીરાઇ હોગી,
આસકકે તનપે છુરી ચલાઇ હોગી,
જબ નજર જાનીને પીછે ઉઠાઇ હોગી,
સબ આશકકી દીલ લગી સશાઇ હોગી,
આશકને રૈન રોતે ગમાઇ હોગી.
શબ લોક હશે, ઔર જગમે હશાઇ હોગી.

૨—ચોક

જીસ દીનશે તેરી મેરી આસનાઇ હોગી.
ઉસ દીનશે ચેન નહી દીલને પાઇ હોગી,
ધન દોલત શબ આપ મીલાઇ હોગી,
હર વક્ત જાનીકી ઇઆદ સવાઇ હોગી,
તન મન લે લાગી જદ દીલ લગાઇ હોગી,
શબ લોક હશે, ઔર જગમે હશાઇ હોગી.

૩—ચોક

આશકને તનપે ભસમ રમાઇ હોગી,
ધન માલ છોડકે ફકત ગધાઇ હોગી,
બન ગધા આશકને કફની બનાઇ હોગી,
જાનીકી જુદાઇ આશકકુ સતાઇ હોગી,
આશકને આપમે કફની પીછાઇ હોગી,
શબ લોક હશે, ઔર જગમે હશાઇ હોગી.

૪—ચોક

ઝરીફ તેગ મીરકી બરાઇ હોગી,
ગાનેકે અંદર ખુબ વાહવાઇ હોગી,
દાદાભાઇ ઉસતાદકી એ ચતરાઇ હોગી,
તુરેવાલોકી કલગી લુગાઇ હોગી,
મણીરામને રંગત કંઠની ગાઇ હોગી,
શબ લોક હશે, ઔર જગમે હશાઇ હોગી.

એક પુછુ યોગકા ભેદ, ગાવન બતલાના;
બીન બતલાવે તુ દંગલમે મત ગાનાં.
એક પન્ખી હમને દેખા નાજુક બાલા.
સબ અંગમે પીલા, મું ઉસકા થા કાલા,
ઓર ઉસકે દુરનસે જંગમે પડે ઉજાલા,
ઉસકે ગરમાસે લડકા બહેતા નાલા,
વો બીઆબાંન જંગલમે કરતા હમે ધીંગાનાં.
બીન બતલાવે તુ દંગલમે મત ગાનાં.

૨—ચોક

હમે પનદરા પેર, ઓર છપન હાત સબ નેઆરે,
નવ નાંખ, કાંન તીન, આંખ પાંચ હજારે,
જીભીઆં નવસો નાજુખ તંગકી વારે,
દાંત તીન લગ હમે મુખકે અનદારે,
ઓર તીન મનકા રોજ ખાતા હમે ખાના,
બીન બતલાવે તુ દંગલમે મત ગાના.

૩—ચોક

વો બીના પાંખસે સેહેરોમે ઉડ જાતા,
ઓર નારી કુવારીકે સંગ દીલ લગાતા,
બાદ નારીકા નાજુક પેત બેહાતા,
વો છ મહીને કે બાદ અપને ઘર આતા,
નારી મીઝા પન્ચી નારીને ધુંદા જમાના,
બીન બતલાવે તુ દંગલમે મત ગાના.

૪—ચોક

વો ચાર ફુટકી જગા અંદર રહેતા,
લમબા બારા ફુટ, અવરા દાંરાં કહેતા,
કહે તેગ મીર મનમે સમજકે લહેતા,
સેઠ સાપુરજી, બરશેદકુ હરદમ ચહેતા,
ભેદ મણીરાંમકા કીઆ સમજે નાદાંના,
બીન બતલાવે તુ દંગલમે મત ગાના.

એક પુછુ ભેદ મજલસમે ચાતુર શેઆના,
બતલાવે જબ મહે જાનુ તુજકુ દાંના,
એક નારી હમને દેખી અજબ આજારી,
માંથેમે લેંગા, પાઉંમે પહેની શારી,
બાગ માણ બીન્દી કુંકુંકી લગી ભારી,
નાંખોમે બાલી, કાંનોમે બેસર દારી,
કીઆ સત નહી હમે જાને ઉસકુ જમાના,
બતલાવે જબ મહે જાનુ તુજકુ દાંના.

૨—ચોક

દો એમ નારીને અપની દેહ સીનગારી,
ચલી જલ ભરનેકુ કુવે ઉપર ઠારી,
કમરમે ગાગર બાંધી, ઓર શાંકર દારી,
આકાસ માંરગે પાંણી ભરે પનીઆરી,
એ કોનશી નાંર બતલાદે પીર છંદ ગાના,
બતલાવે જબ મહે જાનુ તુજકુ દાંના.

૩—ચોક

એક નર નારીકા જોરા દેખા હમે જાન,
બાવીશ હાત, બાવીશ દાંનુકે કાંન,
એ ગીનતા માંસ ઓર ધન, ઓ રખે ગુમાંન,
ઓ કોનસા ભેદ થો કર સાહેર પહેછાંન,
ઓ કાંહાં રહેતે બતલા ઉસકા ઠીકાના,
બતલાવે જબ મહે જાનુ તુજકુ દાંના,

૪—ચોક

એક નર ઇનશાંનકે પેતમે નીત આતા,
વો બીના મુખથે ગોસ વો ચુંનકે ખાતા,
વો નરકા કોનશા પીતા, બતાદે માતા,
કહે દાદાભાઇ, મુરખ મનમે ગભરાતા,
મણીરાંમકે સંગપે રહેતા ગુરરા ખાંના,
બતલાવે જબ મહે જાનુ તુજકુ દાંના,

——o——

કકાશે કર શીનગાર ગજાનંદ રાયા,
ખખાશે ખેલત દંગલ અંદર આયા,
ગગાશે ગીરજાકા ગન હુએ શીદશીદકારી,
ઘઘાશે ઘેને ગાજર શજે જરતારી,
નનાશે નખશખશે ગનને દેહે શીનગારી,
ચચાશે ચરચા કરે ચત્ર કર ધારી,
છછાશે છતર શીર રહે નાગકી છાયા,
ખખાશે ખેલતા દંગલ અંદર આયા.

૨—ચોક

જજાશે જડે હીરે રતન કર સારે,
ઝઝાશે ઝાલર જરીકી લગી કીનારે,
નનાશે નાચે ગનેશ થઈથઈ કારે,
ટટાશે ટેલ કરને હરએક જન ઠારે,
ઠઠાશે ઠહેરેકે નચે ગીરજાકા જાયા,
ખખાશે ખેલતા દંગલ અંદર આયા.

૩—ચોક

ડડાશે ડંકા અનહદ નાદ જા ગાજે.
ઢઢાશે ઢલત લચ્છક અસ્ત ગનરાજે,
ણણાશે રણ અંદર રખે શતકી લાજે,
તતાશે તાલન ગન કરે સીધ કાજે,
થથાશે થીરકત નચત ગજત રંગ છાયા,
ખખાશે ખેલતા દંગલ અંદર આયા.

૪—ચોક

દદાશે દાંરાને છંદ કથા ટકસારી,
ધધાશે ધીઆંન ધર ગનકી રચના નીઆરી,
રરાશે રંગત કથકે નવી નીકારી,
લલાશે લગી ચરનનશે કલગી નારી,
શશાશે શેઠ અરવીંદને અધર છંદ ગાયા,
ખખાશે ખેલતા દંગલ અંદર આયા.

---

* બે હોઠની વચે સોય ઇત્યા ટાંચણી મુંકીને ગાએ તો અડચણ નહીં.

—o—

છોટી રંગત—અધર ગન*

કંગ કાગરદી ગન એ નાચત નાચત આયા.
ખંગ ખાગરદી ખેલે થઇથઇ નાચે ગનરાયા.
ગંગ ગાગરદી ગીરજાકા ગન હમે ચતરકર લાગી.
ઘંગ ઘાઘરદી ઘરા ઘરીઆલ ઠનકતી હાગી.
નંગ નાગરદી નીરત કરતી હમે નર ચાર નાગી.
ચંગ ચાગરદી ચરાતે કેશર ચંદન અદકાગી,
છંગ છાગરદી નાંગકી શીર ગનેસકે છાયા.
ખંગ ખાગરદી ખેલે થઇથઇ નાંચે ગનરાયા.

૨—ચોક

જંગ જાગરદી જગત કરતી હમે જેજેકારે,
ઝંગ ઝાગરદી ઝાલર ઘનટાં ગરજે ચીકારે,
નંગ નાગરદી નભ સખસે ગન કરકે સીનગારે.
ટંગ ટાગરદી ટકા દે નાંચે થઇથઇ કારે.
દંગ દાગરદી ઠાલી શરલીકા નાદ ગરજાયા,
ખંગ ખાગરદી ખેલે થઇથઇ નાંચે ગનગાયા.

૩-ચોક

ડંગ ડાગરદી ડંકા નાંચે ગજાનંદ લેહેરી.
ઢંગ ઢાગરદી ઢાલ હાથ ચકર કસે નાંગ જેરી,
રંગ રાગરદી રાપે સકર આઇ ઇનદ્રકી કચેરી,
તંગ તાગરદી તાલ આજ જાંજ ગાજ રહી ગેરી,
થંગ થાગરદી થીરક રહે ગન જન અરખાયા.
ખંગ ખાગરદી ખેલ થઇથઇ નાંચે ગનગાયા,

૪—ચોક

દંગ દાગરદી દાંરાંને દહેરાકા નાંદ લલકારા,
ધંગ ધાગરદી ધજા નીશાંન ગાજે નગારા,
નંગ નાગરદી નીંગી શીંગી ચીચી કરે ચીકારા,
લંગ લાગરદી લસકર કલગીકા કાતા સારા,
સગ સાગરદી અંગ અધર છંદ ગાયા,
ખંગ ખાગરદી ખેલ થઇથઇ નાંચે ગનરાયા.

---

* બે હોથની વચ્ચે સોય ઇઆ ટાંચણી મુંકીને ગાએ તો અડચણ નહી.

—o—

કંઇ ધરમ કીએસે બડા પાપ હોતા હએ,
કંઇ પાપ કીએસે પુન આપ હોતા હએ,
કંઇ બીના પઢાવે વીદયાબી શીખ જાવે,
કંઇ પનદીત હોકે જરા ગેઆંન નહી પાવે,
કંઇ બીના પેરસે ઠાંઠાં નાંચ નચાવે,
કંઇ દોનુ હાતસે ઠુઠા તાલ બજાવે,
કંઇ નેકી કીએસેબી સનતાપ હોતા હએ,
કંઇ પાપ કીએસે પુન આપ હોતા હએ.

૨—ચોક

અગનીમે ગીરકે જરા આગ નહી પાવે,
ચનદે પાંણીમે ગીરનેસે બદન જલ જાવે,
કંઇ બીનાં ફોજસે લાખો દલ હતાવે,
મુરખસે સીખકે ફાજલકુ સીખલાવે,
ભલાઇ કરનેસે દુ:ખ વીલાપ હોતા હએ,
કંઇ પાપ કીએસે પુન આપ હોતા હએ.

૩—ચોક

ગુંગા મુખસે છે રાગરાગની ગાવે,
અન્ધા પોઠી બાંચે બહેરેકુ સુનાવે,
બકરેકુ દેખકે બાઘબી ભાગ જાવે,
કીડીકુ દેખ હાથી મનમે ગભરાવે,
કંઇ બદી કીએસે માફ પાપ હોતા હએ,
કંઇ પાપ કીએસે પુન આપ હોતા હએ.

૪—ચોક

એ દાદાભાઇ ઉલટે છંદ કરી બન્દ બનાવે,
મરે ફાજીલકે નહી સહમજમે આવે,
જો હમે શરીખા હોય સહમજને પાવે,
જામાસજી કહે, ખરસેદજી છંદ કઠ ગાવે,
એ મણીરાંમકા ભેદ સાફ હોતા હએ,
કંઇ પાપ કીએસે પુન આપ હોતા હએ.

—o—

કંઇ પીતાકા દેખો પુત્ર બાપ હોતા હએ,
કંઇ સીહાંશા ચહેરા માંહાતાપ હોતા હએ.
અરે કંઇ ઝહેર પીનેસે નહી મરને પાતે,
અમરત પીનેસે આસકબી મર જાતે,
કંઇ ધરમી ગંગામે નાહે ચરચાં દીખાતે,
કંઇ માહા પાપી હોકે ગંગા તીર જાતે,
કંઇ દાંન કીએસે અંગમે કાંપ હોતા હએ,
કંઇ સીહાંશા ચહેરા માંહાતાપ હોતા હએ,

૨—ચોક

કંઇ બીના પેરસે સીરીબી ચર જાતે,
કંઇ બીના ગેઆંનસે પનદીતકુ સીખલાતે,
ભુખ નહી લગે જદ ભોજન પાસ મંગાતે.
ભોજનકુ દેખકે જરા ખાનાં નહી ખાતે,
કંઇ બદી કીએસે પ્રેમ જાપ હોતા હએ.
કંઇ સીહાંશા ચહેરા માહાતાપ હોતા હએ,

૩—ચોક

કંઇ બીના હાતમે તંગાબી ફીરાવે,
કંઇ બીના તંગ લાખોકે સીસ ઉરાવે,
બીન મનતરશે લાખો દલ ગીરાવે,
કોઇ પેચ ન પાવે ઉસકે શનમુખ આવે,
કંઇ બીના ભજનમે દરશન આપ હોતા હએ,
કંઇ સીઆંશા ચહેરા માંહાનાપ હોતા હએ.

૪—ચોક

કહે દાદાભાઇ ઉલતે છંદ કઠ ગાતે,
કંઇ બીના હાતસે ચંગો જાંઝ બજાતે,
અગાંની ગેઆંનકુ કઠે કાજીલ ગભરાતે,
અઇસી રચના કરકે અંધેકુ દીખાતે,
જમાસ કહે, મણીરાંમકા ભેદ સાફ હોતા હએ,
કંઇ સીઆશા ચહેરા માંહાતાપ હોતા હએ.

---o---

એસી શાન જીહાંકા શહેનશાહ કીરતારે,
ઓ સબકુ તારે, ઓહી સબકુ મારે,
આ ગુણવંત સબકે ગીઆનમે આઇ,
ચાર બેદ છે સાસતર પુરાંનમે આઇ,
આ જીવ જંત સબ ઇનસાનમે આઇ,
આ નવખંડ તીરથકે મનદાંનમે આઇ,
આ હરએક ચીજમે, ઉને રચા સનસારે,
આ સબકુ તારે, ઓહી સબકુ મારે.

૨—ટોક

આ ધરતીમે ઓર ગીગાંનમે આઇ,
હર જીકરમે ઓર બયાંનમે આઇ,
આ સબમે રહે, હ એક મકાંનમે આઇ.
ઓ બીન સહમજુ ઓર ગુનવાંનમે આઇ.
ઉસકી કુદરત હમે નીઆરી અપરંમપારે.
ઓ સબકુ તારે. ઓહી સબકુ મારે.

૩—ટોક

આ જીન પ્રાંણ ઓર તન કાયામે આઇ.
આ ભરમ ચએતન ઓર માયામે આઇ.
ઓ દીન રેન ઓર ધુપ છાયામે આઇ,
ઓ ભગત જનકે ગુણ ગાયામે આઇ,
આ ચાહે ડુબાવે, ચાહે પાર ઉતારે,
આ સબકુ તારે. ઓહી સબકુ મારે.

૪—ટોક

કહે ઝરીફ બંદા હમે મેરે જીકરમે આઇ,
આ હીરે રતન કંકર પથરમે આઇ,
ઓ સબ ઘટઘટમે, મંન મંદરમે આઇ,
કહે મીર દાંરાં હમે તેગ તબરમે આઇ,
મણીરાંમ ચરનકા દાશ હમે ઉસકે શાહારે,
ઓ સબકુ તારે, ઓહી સબકુ મારે.

———o———

જીશ વખ્ત જાની ઓ અપની માંગ શવારે,
બલ ખા રહી હમ્એ ચહેરેપે સીઆ ફુનકારે,
પેષાંની દેખકે શરમન લગે શીતારે,
અબરૂ કમાન મીજગા બાંકી તલવારે,
ગોરે ગુલાબી દીખતે દો રૂખસારે,
કાન દેખ આસક હુવે મકાંનશે નીઆરે,
બીની શીધી રહી ખડી નોકદારે,
બલ ખા રહી હમ્એ ચહેરેપે સીઆ ફુનકારે.

૨—ચોક

લબ લાલ દેખકે ઇઆકુદબી સરમાયા,
દાંતોકી ચમકશે મોતી આબ કંમ પાયા,
ગલેકો દેખ શીશાને ગશ ખાયા,
શીનેકે રૂબરૂ આઇનાબી નહી આયા,
પીસતા દોનો હમ્એ નાજુક ગોલ અનારે,
બલ ખા રહી હમ્એ ચહેરેપે સીઆ ફુનકારે.

૩—ચોક

મોઢે ગોલ દોનુ નાજુક નરમ કલાઇ,
નાખુનશે જાદા હીરેમે નહી સફાઇ,
જદ હડેલી અંદર મેદી ખુબ રચાઇ,
મેદીકુ દેખ લાલી હીનાને ચુરાઇ,
હે સીકમ નરમ ગોઓ મખમલ દારે,
બલ ખા રહી હમ્એ ચહેરેપે સીઆ ફુનકારે.

૪—ચોક

હુવા ખુતન મોહોતર નાફકે ખુશબુ પાકે,
કંમરકો દેખકે ચીતા ગયા શરમાકે,
રાંન દેખ કીરસતે હુવે હેરાંન પરશતાકે,
ચુંમ પાઊ દેતે એડી તલવાકે,
મણીરાંમ શરાપા લીખે તાજા ગુફતારે,
બલ ખા રહી હમ્એ ચહેરેપે સીઆ ફુનકારે.

———o———

ગાએ મીઠી તાન પ્રભુ અઇશે બનશીકે બજીઆં,
લીલા નીત નીઆરી કરે ઓ નંદકે કનીઆં,
શીર મોર મુગટ ઓઢી, હએ પીટ પીછરીઆં,
કાંનોમે કુંદલ પાંન્દે કારી કાંમરીઆં,
પગ પેજન, હાથમે હએ રંગીનદાર લાકરીઆં,
બનમે ગઉ ચરાવત હએ કીસ્ન સાવરીઆં,
ભગતનકે કરતા કાજ ઓ શંકટ કટીઆં.
લીલા નીત નીઆરી કરે ઓ નંદકે કનીઆં.

૨—ચોક

ઘર ઘરશે નીકરી શખીઆં સીરપે ઘઘરીઆં,
શખીઓને શુની મોહનકી બજી બનસરીઆં,
તનમન લેહે લાગી દુએ શારી મોરી પસરીયા,
ઝટઝટ લટપટ શખીઆં બનમેશે નીકરીઆં,
મોહનને મટકી ફોડી, ખા ગયે દુધ મલઇઆં,
લીલા નીત નીઆરી કરે ઓ નદકે કનીઆં.

૩—ચોક

મેં નંદકા દુલારી મોરી જશોદા મઇઆં,
કરતા બલજોરી ઝીડકે શખીકી બઇઆં,
મેં બલદેવકા ભયા નીત ચરાતા ગઇઆં,
શખી કહે જાનદે પ્રભુ પડે તોરી પઇઆં,
શખીઆં મીલકે આઇ અપની નગરીઆં,
લીલા નીત નીઆરી કરે ઓ નંદકે કનીઆં.

૪—ચોક

કહે દાશ, પ્રભુ અઇશા હએ રાશ રમઇઆં,
શોલા સેશતર ગોપી શંગ નાંચ નચઇઆં,
શખીઓકુ નચાવે મોહન થાથાં થઇઆં,
કંથ ગાવે ખરશેદજી ખીઆલ શવઇઆં,
મણીરાંમ કહે તુરરેકી કલગી લુગઇઆં,
લીલા નીત નીઆરી કરે ઓ નંદકે કનીઆં.

———o———

બ્રીજ મેઆને રચે હએ રાશ નન્દકે દુલારી,
પ્રેમ ભરી બનસી મોવનને મુખસે લલકારી,
તનમન પ્રેમ બસમે ભઇ બ્રીજકી નારી,
મોવનકી મોરલી બજી એો જાદુવારી,
ફીરસે બજાવો બનસી મોવન મોરારી,
બનસી બજાઇ શુધ બીસરાઇ હમારી,
મનસુખા બનસી લે ગયા કહે બનવારી,
પ્રેમ ભરી બનસી મોવનને મુખસે લલકારી.

૨—ચોક

આઇ મનસુકે કને એો સખીઆં સારી,
ફુસલાવે મનાવે મનસુખેકુ ભારી,
ખેલે રાશ ખેલે મનસુખાં ખેલારી,
પ્રેમ બશમે ગીરા ચુરા ગઇ બનસી બ્રીજનારી,
ઉઠ મનસુખાં રોતા સખીકુ દેતા ગારી,
પ્રેમ ભરી બનસી મોવનને મુખસે લલકારી,

૩—ચોક

મનસુખાં કહે સખી લે ગઇ બનસી તુમારી,
ફીર આએ ક્રીસન જયાં હોતે સખીઆં હારી,
બીનતી કરતે સખીઅનકી બહોત ગીરધારી,
નાં માંને સખીઆ દીલશે જાએ બીશારી,
બનસી ચુરાઇ વો દે દેવો રાધા હમારી,
પ્રેમ ભરી બનસી મોવનને મુખસે લલકારી.

૪—ચોક

બનસી લેવો તુમારી કહેતી રાધા પેઆરી,
મન મોવન મગંન ભયે દેખ સભા શારી,
દાદાભાઇને લીબા ફંઠ નથી નીકારી,
સેઠ સાપુરજી કહે ધનધન દશ અવતારી,
કહે મણીરાંમ જેહ બાલ મુકનદમ બેહારી,
પ્રેમ ભરી બનસી મોવનને મુખસે લલકારી.

———o———

કીઆ બનાયા રબને બાગ કીની ચતરાઇ,
હર એક ચીજકી રખી ઉસમે રૂશનાઇ,
ગુલ ચમન બાગમે નીઆરી નીઆરી દારી,
ખુશ રંગ ખીલી શબ અજબ તરેહકી બાહારી,
બાહારીમે લગે હએ ગુલ ઓર ગુલ કેઆરી,
અકલશે બનાઇ ફુલવારી અતી ઉજારી,
સબ ગતગતકી તન મનમે રચના છાઇ,
હર એક ચીજકી રખી ઉસમે રૂશનાઇ.

૨—ચોક

ગુલશનમે ગુલ ગુલાબી હએ ગુલજાર,
લગે શીતાફલ નારંગી ઓર અનાર,
પેરૂ જાંબુ લગે આંમ અનજીર તરેહદાર,
તારીફ ન જાતી કહી, ખુશ રંગ બાહાર.
ઉસ રબને અપણી હીકમત કર દીખલાઇ,
હર એક ચીજકી રખી ઉસમે રૂશનાઇ.

૩—ચોક

ઓ બાગ બના ખુદરતકા અજબ જંગાલી,
ફીર રબને અનદર બાગ રખા એક માલી,
વો માલી બાગકી કરતાથા રખવાલી,
ખીલ રહે ગુલ ગુલસનમે જુક રહી દાલી,
વો ગુલપર જદ આખરકુ બીજા વો આઇ,
હર એક ચીજકી રખી ઉસમ રૂશનાઇ.

૪—ચોક

વો બીજા આકે કહેતી રહી બુલબુલસે,
આખરકુ બીજાને બાગ જુદા કીઆ ગુલસે,
સબ બાગ બના વેરાંન મીલ ગયા ધુલશે,
કહે દાદાબાઇ આધીન હએ દુનીઆ ફુલશે,
અણીરાંમને બાગો ચમનકી કાયા બનાઇ,
હર એક ચીજકી રખી ઉસમે રૂશનાઇ.

—o—

એ સીઆ ઝુલ્ફ નાંગન કાલી કાલી હએ,
ના છેરો ઇનકુ બરી વો ઝેરાલી હએ,
બની ઝુલ્ફ નાગીના ઝેરી હએ મદમાતી,
શહેકડો આસકકુ લતમે વો લતકાતી,
માંગ દીખાકે મુઝકે અદમ દીખાતી,
દીખાતી રાહા એ જંગલકી, બરકે તરસાતી,
મત ફશો આંનકે બીંછી ઝુલ્ફ જાલી હએ,
ના છેરો ઇનકુ બરી વો ઝેરાલી હએ.

૨—ચોક

જીસકુ ઝુલ્ફોકી હલાકે મારે જનજીર,
વો આસકકી ફીર કોઇ નહી ચલતી તદબીર,
સરદાર છોરકે આસક બન ગયા ફકીર,
મારામારા ફીરતા, નહી ચલતી તતબીર,
જાનીને પ્રીતસે બરી પ્રેમ પાલી હએ,
ના છેરો ઇનકુ બરી વો ઝેરાલી હએ.

૩—ચોક

જો આસક તુંમ ઝુલ્ફોકે પેંચમે આવોગે,
જો આવો પેંચ ઝુલ્ફોમે ફશ જાવોગે,
જાવોગે જાનશે બહોત દુઃખ પાવોગે,
પાવોગે પેચ નહી, નાહેક તરશાવોગે,
તરશાવો જાનકુ શખી મતી ખાલી હએ,
ના છેરો ઇનકુ બરી વો ઝેરાલી હએ,

૪—ચોક

કહે દાદાભાઇ જો ઝુલ્ફો પેચમે ફશ જાતે,
સચ કસમ ખુદાકી નહી નીકલને પાતે,
ફશાકે પેચમે આસકકુ તરશાતે,
સેઠ સાપુરજી, ખરસેદજી છંદ બનાતે,
કહે મણીરાંમ રબ તું સબકા વાલી હએ,
ના છેરો ઇનકુ બરી વો ઝેરાલી હએ.

——o——

જાંનીકે ચહેરેપે નાંગ દોનુ કાલે હય્એ,
કાલેસે લટકે બરે વો ઝેરાલે હય્એ,
ઝુલ્ફોકે બાલ ગુમતે ગુંગરાલે હય્એ,
હો ઇદર ઉદર દોનુ વો રખવાલે હય્એ,
તન મન આસકને બરે પ્રીત પાલે હય્એ,
જાનીકે જીગરકુ વો દસનેવાલે હય્એ,
નામ સપ્પસે અતર મલકે બાલ દાલે હય્એ,
કાલેસે લટકે બરે વો ઝેરાલે હય્એ.

૨—ચૌક

કાનોકે અંદર પડેને દો બાલે હય્એ,
ઝુલ્ફોકે બાલ દીખતે દો નમ્ગાતે હય્એ,
વો પેચકે ઉપર પેંચ સમભાલે હય્એ,
વો આસકકુ હરદમ દેતે નાલે હય્એ,
ના અછસે હમને કોઇ દેખે ભાલે હય્એ,
કાલેસે લટકે બરે વો ઝેરાલે હય્એ.

૩—ચૌક

ઝેરી ગઇમુશ્કે બને વો ફનવાલે હય્એ,
નાં ફેરે ઇનકુ એ સબ નીરાલે હય્એ,
આસકકે જીગરકુ હરદમ જાલે હય્એ,
ચસમોશે બહેતે આંસુકે નાલે હય્એ,
ઝુલ્ફોકી ખઆદમે આસક પાએમાલે હય્એ,
કાલેસે લટકે બરે વો ઝેરાલે હય્એ.

૪—ચૌક

કહે મીર દાંરાં આસક ભોલેભાલે હય્એ,
જાન બુજકે આસક રહેતે હવાલે હય્એ,
જમાસ કહે, ઝુલ્ફોને લાખોકે ઘર ગાલે હય્એ,
સેઠ સાપુરજીકે છંદ સાચે ધાલે હય્એ,
ગાનેમે, મણીરાંમ આસક તુરરેવાલે હય્એ,
કાલેસે લટકે બરે વો ઝેરાલે હય્એ.

——o——

છોટી રંગત

[સમાપ્ત.]

એ કુલ દુનીએકા માલીક, ઉસકા સકલ પશારા હએ,
એ જલઠલમે રહેતા શબમે, ઓર એ શબશે નીઆરા હએ,
એ ગુલસનમે ગુલ હએ ગુલાબી, ઉસકી ખુશબુ ઇઆલી હએ,
એ સબકે ઘટ અંદર રહેતા, ઉસબીન કોઇ નહી ખાલી હએ,
ઉસકી હીકમતકા અંત ન પાવે, છટા ઉસકી નીરઆલી હએ,
ઓઇ દુખ નીવારણ કરતા, ઓઇ સબકા વાલી હએ,
ઓઇ સબકુ પાર ઉતારે, ઓઇ પાલનઆરા હએ,
એ જલઠલમે રહેતા શબમે, ઓર એ શબશે નીઆરા હએ.

૨—ચોક

ઓઇ ગુની ગુનીજનમે દાંના, ઉસકી અકલ શવાઇ હએ,
ચઉદા તબક ઓર જમીન આંસમાપર રહે ઉસકી રૂશનાઇ હએ,
કીઆ મહે શનમકી તારીફ કરૂં, જીને સારી રચના રચાઇ હએ,
ચાર દીશા નવ ખન્દ પ્રીથવીમે ઉસકી ચરચા છાઇ હએ,
જોગી જતી સનીઆશી પતી, ભજે ઉસકા રએ શાહારા હએ,
એ જલઠલમે રહેતા શબમે, ઓર એ શબશે નીઆરા હએ.

૩—ચોક

ઉસકી ખુદરત ઓઇ જાને, ઉસકી મહીમાં ભારી હએ,
લીલા ઉસકી અતી ઉતંમ હએ, રચના નેઆરી નેઆરી હએ,
આપ વો સબશે અલંગ રહેતા, રચી હએ શ્રીસ્તી સારી હએ
અલક નીરનજન સમજો ઉસકુ, અઓર ઓઇ ધરબારી હએ,
કંકરમે વો, ફતરમે વો. ઉસકા સબપે નજારા હએ,
એ જલઠલમે રહેતા સબમે, ઓર એ શબશે નીઆરા હએ.

૪—ચોક

ધરતીમે વો, જંગલમે વો, પાંણી અંદર બહેતા હએ,
કાયામે વો, જીવમે વો, હએ વો ગત અનતરમે રહેતા હએ,
ચરેંઝ બંદા ઝરીફ હમેશાં ઉસકા નાંમ મુખ લહેતા હએ,
મીર દાંરાં ખરસેદ સભામે, રબકી મહેમાં કહેતા હએ,
મણીરાંમજી કહે દોસ્તો; રબ બીન નહી ગુજારા હએ,
એ જલડલમે રહેતા શબમે, ઓર એ શબશે નીઆરા હએ.

—o—

જો હીકમત કરતા હએ માલક, ઓ હીકમત કોઇ કરે નહી,
જીનપર હોવે મેહેર ખુદાકી, ઓ ઇનશાંન કબુ દરે નહી,
લાખો ફોજ આ પોહોચે સામને, તો ઓ કીનસે ટલે નહી,
ચાહે ડાલો અગનકી અંદર, તોબી ઓ નર જલે નહી,
આફતકુ ઓ રાફત શહમજે, કબી આમમે ગલે નહી,
લાખો ઇનસાન હલાવે ઉશકુ, તોબી કીનશે હલે નહી,
લાખો મુસીબત પરે ઉનપે, તોબી હરગેજ મરે નહી,
જીનપર હોવે મેહેર ખુદાકી, ઓ ઇનશાંન કબુ દરે નહી.

૨—ચોક

લાખો તીર કોઇ મારે ઉશકુ, એક તીર ઉશે લગે નહી,
કરે લડાઇ લાખો જનશે, કબી ઓ રણશે ભગે નહી,
લાખો મનકા બોજા પરે, પણ જરા રતી ઓ ડગે નહી,
જો માલેકકુ માર ન મનજુર, તો ફીર કીનસે જગે નહી,
જો ઓ બોદા દુબાંને ચાહે, તો ફીર કીનશે તરે નહી.
જીનપર હોવે મેહેર ખુદાકી, ઓ ઇનશાંન કબુ દરે નહી.

૩—ચોક

સુનો દોસ્તો જીસ ઇનશાનપે, ઓ માલેક શાહેબ રૂઠે,
ચાહે શચા ઇનશાન હોય, તો એક પલમે કરદે જુઠે,
ચાહે કબજે કર લેહે શનદુકમે, આપીઆપ શનદુક ફુટે,
દુબ મરે ઓ મદ દરીઆમે, કીશમતકાં તારા તુટે,
અગરચે ઉશકા શાયા હોય, તો કોઇ ફીર ઉશકુ ધરે નહી,
જીનપર હોવે મેહેર ખુદાકી, ઓ ઇનશાંન કબુ દરે નહી.

૪—ચોક

બકેઅ બન્દા શરીફ કહે, જીનપર ઉશકી મેહેર હો જાવે,
તો ફીર ઉનકુ કીઆ કમી હએ, સોને રૂપેમે રમાંવે,
મીર ઓર દારાં કહે, જવાબ કલગીકે ઉપર બનાવે,
ખરસેદજી સેઠ સાપુરજી કહેતે, કીઆ મુરખ ગાનાં ગાવે,
મણીરાંમ કહે ગુરૂ બીન ઓર કોઇશે કારજ શરે નહી,
જીનપર હોવે મેહેર ખુદાકી, ઓ ઇનશાંન કબુ દરે નહી.

———o———

શારી શીરટીકા પાલનહારા, શ્રી ક્રીસ્ન ગીરધારી દેખ,
ધારી બાત તો કહે ક્રીસ્નજી, આતી ગવલન શારી દેખ,
શારી સખીઆં હીલ મીલકે, કરે મનસુબા ભારી દેખ,
ભારી શીરપે મટકી લેકે, નીકલી બ્રીજકી નારી દેખ,
નારી શોલા સેશત્ર ચલી હયે, શંગમે રાધા પીઆરી દેખ,
પીઆરી બનસી મોહનકી, મુખશે ઓ લલકારી દેખ,
લલકારી એ શ્રી ક્રીસ્નને, હુઇ રૈન અંધારી દેખ,
ધારી બાત તો કહે ક્રીસ્નજી, આતી ગવલન શારી દેખ.

૨—ચોક

શારી સખીઆંને હલમીલકે, દીલમે બાત બીચારી દેખ,
આગ પે ગાગ શજા તનપે. પહેની શારી જરતારી દેખ,
તારા [illegible] કોઇ સબદોશે, શીર પહેની જરદ કીનારી દેખ,
નારી [illegible] ભઇ ગોકુલકી, જાતીજા ક્રીસ્ન મુરારી દેખ,
મુરારી [illegible] જમનાપે ખડા હયે, વાપે સખીઆં પધારી દેખ,
ધારી બાત તો કહે ક્રીસ્નજી, આતી ગવલન શારી દેખ.

૩—ચોક

શારી લીલા હયે માલકકી, ઉસકી અકલ ગત નીઆરી દેખ,
નીઆરી રચના રચી જગતમે, કલા ઓ અપરંમપારી દેખ,
પારી પાસા દાવ ક્રીશનશે, ગઇ ઓ સખીઆં હારી દેખ,
હારી સખીઆં ખેલત ખેલત, ગઇ ચરનોપે વારી દેખ,
વારી વાના કહે રાધીકા, અબતો ઇજત બધારી દેખ,
ધારી બાત તો કહે ક્રીસ્નજી, આતી ગવલન શારી દેખ.

૪—ચોક

શારી હીકમત કીની પ્રભુને, ધન ધન દસ અવતારી દેખ,
તારી ચરનશે અહીલા નારી, ગયે શીર કુંજબીહારી દેખ,
હારી ફોજાં કલગીકી, તુકનગીરકી સુબેદારી દેખ,
દારી તુજપે જાલી ગીઆનકી, દાંરાં કહે લલકારી દેખ,
લલકારી એ મણીરાંમને, શીંગાળી લોચન શુધારી દેખ,
ધારી બાત તો કહે ક્રીસ્નજી, આતી ગવલન સારી દેખ.

—o—

લાલા કાલી દેહમે જાકે, નાથા નાગ વાહા કાલા દેખ,
કાલા નાગ નાથકે કમલ, લે આયા બાહાર નંદલાલા દેખ.
લાલા બજાતા બીન બાશરી, બજાકે જાદુ ડાલા દેખ,
ડાલા મનતર પહડકે ક્રીસનને, કીઆ બનસીમે ચાલા દેખ.
ચાલા કરતા સખીઓશે, ખુશ મનમે ભઇ બ્રીજબાલા દેખ,
બાલા રાશમે ખેલે બીચમે, ખડા ઓ મોરલીવાલા દેખ,
વાલા હારકા ટુટ ગયા, ઓ રાધાને તો નીકાલા દેખ,
કાલા નાગ નાથકે કમલ, લે આયા બાહાર નંદલાલા દેખ.

૨—ચોક

લાલા જદ પ્રગત ભઆ, કંશકો ઉને માર ડાલા દેખ,
ડાલા ફંદા સનશારકે અંદર, સબકા શંકટ ટાલા દેખ,
ટાલા દુ:ખ કસ્ટ જનોકા, કહેતી ગોપી ગોઆલા દેખ.
આલા કરકે ગઆ, હજુ નહી આયા મોરલી વાહાલા દેખ,
વાહાલા સખીકુ ક્રીસન ઘર નહી, પડા શબકા મું કાલા દેખ,
કાલા નાગ નાથકે કમલ, લે આએ બાહાર નંદલાલા દેખ.

૩—ચોક

લાલા શ્રી ક્રીસન આપ, જીને ગોપી ગુવાલકો પાલા દેખ,
પાલા શારી શ્રીસ્ટીકો જગતમે, જીવ જંતકુ શંભાલા દેખ,
ભાલા પ્રેમકા ફેંકે ક્રીસન, પડા સખીઓકે તનમે ઉજાલા દેખ,
જાલા ઉઠતી ફાગનકી, ઉડતા, હએ રંગ ગુલાલા દેખ,
લાલા રાશ ખેલે બીંદરાબનમે, એશા ક્રીસન કાલા દેખ,
કાલા નાગ નાથકે કમલ, લે આએ બાહાર નંદલાલા દેખ.

૪—ચોક

લાલા તુકનગીર ભગત ક્રીસનકે, રહે રૈન દીન માલા દેખ,
માલા પીરાતે ઝરીફ દાદાભાઇ, બજતા ચંગ ચોતાલા દેખ,
તાલા જડા હએ તુજપે ગીઆનકા, અઇશા ખીઆલ કથ ધાલા દેખ,
ધાલા શાંચેમે મણીરાંમને, ઉતરા તેરા છાલા દેખ,
છાલા ઉતરા નુગરેકે તનકા, પડા શાહેરકા મું કાલા દેખ,
કાલા નાગ નાથકે કમલ, લે આએ બાહાર નંદલાલા દેખ.

———o———

આહે પાલનઆરા કહો, આહે દસરતકા રાંમ કહો,
આહે પુરન પ્રમાનન્દ, આહે ક્રીસ્ન ધનશાંમ કહો,
આહે જગજીવન કહો, આહે મદન ગોપાલ કહો,
આહે પુરન બ્રમ કહો, આહે કનશાકા કાલ કહો,
આહે નન્દકા છોના, શાંમશલોના, દીન દયાલ કહો,
આહે ક્રીસ્ન કાલા કહો, આહે ગઇઅનકા ગોવાલ કહો,
આહે કછમછ કહો, નરશંગ, આહે તો ફરશ રાંમ કહો,
આહે પુરન પ્રમાનન્દ, આહે ક્રીસ્ન ધનશાંમ કહો.

૨—ચોક

આહે બ્રમા કહો, બીસનુ, આહે જગત પ્રીતીપાલ કહો,
આહે ગીરધર કહો, આહે જશોદાકા કનઇઆ લાલ કહો,
આહે વાંમન કહો, આહે મુગત મુખ બીસાલ કહો.
આહે મુરલીધર કહો, આહે મોવન મોવનકી માલ કહો,
આહે જગનનાથ કહો, આહે તો સાલ ગ્રાંમ કહો,
આહે પુરન પ્રમાનન્દ, આહે ક્રીસ્ન ધનશાંમ કહો.

૩—ચોક

આહે ગીવર ધનધારી કહો, આહે મોકન મોરાર કહો,
આહે બલદેવકા ભઇઆ, આહે નન્દકા કુમાર કહો,
આહે બાલ બ્રમચારી કહો, આહે ક્રીસ્ન કીરતાર કહો,
આહે વારા કહો, આહે નવમાં બુધા અવતાર કહો,
આહે દુવારકાં બાસી કહો, આહે અખશત તીરથ નવ ધાંમ કહો,
આહે પુરન પ્રમાનન્દ, આહે ક્રીસ્ન ધનશાંમ કહો.

૪—ચોક

આહે અલક નીરનજંન કહો, આહે તો નીરઆકાર કહો,
આહે દુખ નીવારન કહો, આહે રાધાકા ભરથાર કહો,
આહે પુરન પરશોતમ કહો, આહે પાલનઆર કહો
આહે દસ અવતારી કહો, કહે દાંરાં તાજા ગુરૂતાર કહો,
મણીરાંમ કહે સચી દાનદ કહો, આહે રામ નારાયણ નાંમ કહો.
આહે પુરન પ્રમાનન્દ, આહે ક્રીસ્ન ધનશાંમ કહો.

——o——

નાંમ શુનાથા તેરા હમને, તેરા હાલ હમને જાનાં,
નારીકા એક ભેદ પુછતા, બતલાદે ચાતુર શેઆનાં,
નાહતી ધોતી ખુલ્લી છાતી, ફીરે જંગલકે દરમેઆંને,
નંગી ફીરતી, ચેન નો કરતી, લગી બાંજા વો બજાને,
નાંઠ શુનનેકે એ બાજેકા, આએ દેખન ઉશ ઇનશાંને,
નાંમ બતાદે ઉશી નારીકા, ફીતના તુજમે હએ ગેઆને,
નાં બતલાવે તો કવેસર, છીન લેઉં કલગી બાનાં,
નારીકા એક ભેદ પુછતા, બતલાદે ચાતુર શેઆનાં.

૨—ચોક

નર દુશરા દેખા જંગલમે, ઇતની બાત તુમ ફીર કેનાં,
નાંખશે ખાંણા ખાતા, કાંનશે પાંણી પીતા, સુન લેનાં,
નીન્દ નહી આતી ઉશ પુરૂષકુ, રાત દીન જગતા રેનાં,
નાંમ બતાદે ઉશી નરકા, જલદી જુવાબ હમકુ દેનાં.
નર કઓનશા અઇશા થા, વો બતા ફીર તું છંદ ગાના,
નારીકા એક ભેદ પુછતા, બતલાદે ચાતુર શેઆનાં.

૩—ચોક

નાંગ તીશરા દેખા જંગલમે, મની રખ જાતા ચરને,
નદી ઉનને દેખી ઉવા એક, ગયા અંદર ધશ કે તરને,
નાંઠ શુનકે મગરમછકા, લગા જબી દીલમે દરને,
નારડકા ઉસકુ બરદાંન હોતા, કબુ ન થા ઉશકુ મરને,
નાંગરદુમ કરકે સબ્દ હુવા, વો કઓનશા સબ્દ તું બતલાના,
નારીકા એક ભેદ પુછતા, બતલાદે ચાતુર શેઆનાં.

૪—ચોક

નએ નએ નીત ખેઆલ બનાતે, મીર દાંરાંકા હએ ગેઆને,
નીંમા કરો ઇદરકુ શાહેર, બોલકે કહો સબ બઇઆંને,
નીઆરી ઓએગી રદીબ કાશીઆં, ફીઆ જાને કોઇ નાંદાંને,
નાં મરદો હએ કલગીવાલે, ધોંદીબા કહે પહેલવાંને,
તુંનકે દોવંગ ગાએ મણીરાંમ, ચંગપર હએ ભગવા બાનાં,
નારીકા એક ભેદ પુછતા, બતલાદે ચાતુર શેઆનાં.

——o——

મઅેફલ અંદર આના શાહેર, અગર ફારસી સીખે ઇલમ,
મુનસી હોય શો જુવાબ દેના, નહી તો તેરે મુરશદકી કસમ,
મશ્રુર શેહેર એક ઉતરા બન્દમે, દેખા હમને સુન જાલમ,
મહીને છે સાતે ઓર જાગતે, ઓર કાતેયે માઅેતમ,
મજા કરે રઇયત રાત દીન. ઓર હર ગડી રોતા હાકમ,
મીનત કરતા ચકરી ઉપર, ચરમ ગારતે હમે પુરનમ,
માત ગઇ આખર આ ચુકી, દરવાજે આ પોહચે જમ,
મુનસી હોય શો જુવાબ દેના, નહી તો તેરે મુરશદકી કસમ.

૨—ચોક

મગરૂરીશે બોલા બાદશાહ નીકલા ઇમ્આંસે વો બેસરમ,
માલનેકા નહી જીવ હમારા, ખુલેગા નહી કભી ભરમ,
મુખરા મોડકે ગયે જમ, જયાં બઇઠાતા રાજા ધરમ,
મુખસે કેને લગે ધરમ, હમે રાજાકા બરા કરમ,
માલ પાપી હમે રાજા, ઇઉ કહેને લગે જમ ઓકે ગરમ.
મુનસી હોયશો જુવાબ દેના, નહીતો તેરે મુરશદકી કસમ,

૩-ચોક

મા શાસુકા આયા દસરા, ગઇ ઉસ ફીર સરત પુનમ,
મરા પુનમકે દીન ઓ રાજા. ધરમ કહે જા પોંચા દમ,
મગજ ખોલકે દેખે, તો એક સુનેકી તખ્તી લાલમ,
માલ ખજાના ભરા શબ ઉસમે, તખ્તી ઉપર લીખી નજમ,
મજા ખુસીશે ધરમ રાજા, દેખા કરે ઉનકુ હરદમ,
મુનસી હોયશો જુવાબ દેના, નહીતો તેરે મુરશદકી કસમ.

૪—ચોક

મીર રતનગીર ખેઆલ બનાતે, સદા છન્દકી કરે રકમ,
મર જાવે કલગીવાલે, ભેદ મીલે નહી ચાહે જાએ જનમ,
મુરસદ દાંરાં હુવા, તબશે ગયા સબ રન્જો અલમ ગમ,
મીમકે દોવંગ ખરસેદ, સાપુરજી કહેતે હમે સુનો સનમ,
મણીરાંમ કહે કલગી ઓરતકા તુરરા તો હોતા હમે ખસમ,
મુનસી હોયશો જુવાબ દેના, નહીતો તેરે મુરશદકી કસમ.

---

* જે બોલનો દોવંગ હોય તે બોલ આખા ખેઆલની દરેક કડીમા પેહલે તથા છેલ્લે આવવો જોઇએ.

——o——

મારૂ સબ્દ સમસેર, કલગીવાલે સુનકે છન્દ મત ગભરાના,
જવાબ દીએ બીન છન્દ ગાવે તો બંધ કરૂં તેરા ગાનાં,
ગેબ્યાંનીશે આજ ગાંઠ પરી હએ, રમક જમક ગાતે એબ્યાલે,
હરફ હરફકી ગીનતી કરના, સેજ ભેદ તુજપે દાલે,
બતા એક કાણીકી નએના, પર આતમશે પર બેબ્યાલે,
તીન તાલકુ કર ગઇ શએના, જીનકે સત રહે નીરીબ્યાલે,
પરવરકી મહે માલા ફીરાતા, ભુલ ગયા અપણા દાના,
જવાબ દીએ બીન છન્દ ગાવે, તો બંધ કરૂ તેરા ગાના.

૨—ચોક

કાંન ફુતા એક દેખા કુત્તા, શારે શેહેરકુ લુત ખાતા,
જીતે બો ખાતા કલેજા, મુવે નરબમે લે જાતા,
ઉજલા પણ નહી બગ સરીખા. કાલા કાગ નહી કહેલાતા,
હન્સ સરીખી ચલને જાતા, કોએલ સરીખી કહે બાતા,
દેખા દેખી કરને આયા, મુરશદકુ જા પુછ આના,
જવાબ દીએ બીન છન્દ ગાવે, તો બંધ કરૂં તેરા ગાના.

૩—ચોક

બીના સીરકા મુરગા દેખા, અલ્લા ફીનને બનાયા,
કરે મુસાફરી બીના પાઉંશે, દેશો દેશ જાકર આયા,
મીલા શજન એક ભવરા, ઉનોકે શંગ પેબ્યાર ખુબ લગાયા,
ભુલા ભવરા રયા સંગમે, લેને ખાતર લપતાયા,
ચેત ચેત બે મુરખ ચેતલે, આયા રબકા ફરમાના,
જવાબ દીએ બીના છન્દ ગાવે, તો બંધ કરૂં તેરા ગાના.

૪—ચોક

કોણ નામ ઔર કોણ ઠામ, ઉનોકે તાબે રહે જગ શારા,
જલદી પકરલે ભેદ, નહીતો ફરસે પકરલે કીનારા,
ઝરીફ મીબ્યાંકા ચેલા દારાં, સત ગરૂકા હએ પેબ્યારા,
મીર રતનગીર બેબ્યાલ બનાતે, ખરસેદજી છન્દ લલકારા,
મણીરાંમકે ભગવે શોતે, તું કીબ્યા સમજે નાદાના,
જવાબ દીએ બીન છન્દ ગાવે, તો બંધ કરૂં તેરા ગાના.

——o——

ગેર લીઆ દંગલમે તુજકુ, બતલાદે શાહેર બેહોસ,
તુજે પુછતા તેરે બાંનેકી, બતલા દેના મુજકુ દોસ,
એક બાત મહે તુજે પુછતા, બતલાદે મુજકુ ગેઆંની,
કોન રંગ કલગીકા હતા, ઓર કોન રંગકી તુને જાની,
તું જો પુરા સાહેર હોય, તો શાફ બતાદે લાશાની,
બીન બતાએ છન્દ તું ગાએ, એફ તેરી જીન્દગાંની,
સાફ સાફ બતલાના શાહેર, મત ખાના તું દીલમે જોસ,
તુજે પુછતા તેરે બાનેકી, બતલા દેના મુજકુ દોસ.

૨—ચોક

દોએમ દાખલા પુછુ તેરે તઇ, બતલાદે મુજકો માહારાજ,
તું જો ગાતા કલગી સાહેર, આજ બતા કલગીકા સાજ,
કીશકે પરસે ઉતરી કલગી, ઓર કાંહા કીઆથા ઉશને રાજ,
બતલા દેના મુજકો શાહેર, નહીતો કર દાલુ મવતાજ,
અગર કહે તુ નબીકે સરપે, કર દાલુ રૂ તેરા પોસ,
તુજે પુછતા તેરે ગાનેકી, બતલા દેના મુજકુ દોસ.

૩—ચોક

તુ જો કહે બુરાખકે સરપે, જબાં તેરી કર દાલુ તંગ,
મહેરાજ જબ ગએ નબીજી, કોન કોન થે ઉનકે સંગ,
એક શવાલ હએ મેરા તુજપે, બતા મુજે બુરાખકા રંગ,
બીન બતલાએ ગાએ શાહેર, છીના લેઉ હાથોકા ચંગ,
ન કર ગુબા તકરાર તું હમસે, જબાં તેરીકુ કર ખામોસ,
તુજે પુછતા તેરે ગાનેકી, બતલા દેના મુજકુ દોસ.

૪—ચોક

ફએજ ઝનાએ બનદાશે, અબ કીઆ એઆલ મહેને તઇઆર,
ઝરીફ હએ ઉસતાદ હમારે, ઉસકા હએ મુજકુ આધાર,
મીર હએ હમેશાં શાદમે, માલક [illegible] તેરા સરદાર,
કેઉ ન કરે અબ તંગકે આગે, હરાંખમી હરદમ પોકાર,
ખરસેદજીકે એઆલ શુનકે, કંઇ સાહેર બન ગએ મધ હોસ.
તુજે પુછતા તેરે બાંનેકી, બતલા દેના મુજકુ દોસ.

——o——

ઇસ્કકી મનઝલ બોતી શખ્ત હય્યે, ગર તુંમ કરને ચાહાવોગે.
નફા નહી હય્યે ઇસ્ક ચીજમે, આખરકુ પશતાવોગે.
શબે રોજ ફુરકતમે જીગરકુ કાંહા લગ આપ જલાવોગે,
ચાહમે ત્રો ઇસ્આરોકી પેઆરે, જાનસે હાત ઉઠાવોગે.
ઘરદાર છોડકે અપણા, માલ ઓર ધન તુમ લુટાવોગે,
બસ્તી શેહેરાં છોડ, જંગલમે જાકે દીલ બહેલાવોગે.
લાખો જુલમ સેના પરે. પેઆરે કાંહા લગ ગમ ખાવોગે,
નફા નહી હય્યે ઇસ્ક ચીજમે, આખરકુ પશતાવોગે.

૨ – ચોક

ઇસ્ક મુજી એ બુરી બલા હય્યે, જો કે તુમ ફસ જાવોગે.
કશમ ખુદાકી, હરગીજ તુમ બાર કદી નીકલને નહી પાવોગે.
બાર બાર હર ગડી હર વખ્ત દીલકુ તુમ તરસાવોગે.
તોબી નહી મીલનેકા માએરૂ ચાહે જાનશે જાવોગે,
લાખો શદમે શેવોગે, તબ તુ એક દીન ગલે લગાવોગે,
નફા નહી હય્યે ઇસ્ક ચીજમે આખરકુ પશતાવોગે,

૩ – ચોક

જાન માલ જર કુરબાન કરોગે, દીન દુનીઆશે જાવોગે,
રામ નામકી રતન છોર, દીન કુતરશે લીપતાવોગે
બાર વાર તુમ અપણા સીશ ઉઠાકે કદમોપે જુકાવોગે,
વતન શર બશર છોડકે, અપણા ખાખમે બીસતર બીછાવોગે,
જાન બુજકે અપણે હાતશે, ખાખમે વતન મીલાવોગે,
નફા નહી હય્યે ઇસ્ક ચીજમે, આખરકુ પશતાવોગે,

૪ – ચોક

બકેઅ બંદા ઝરીફ કહે, ગર રબસે ચીત ચુરાવોગે,
જયસી કરની અયસી ભરની, દોજખ અંદર જાવોગે,
મીર ઓર દાંરાં કહે, અગરચે લાખો ખેઆલ બનાવોગે,
જામાશજી ઓર ઘોદીબા કહેતે, ગેઆન રસ્તા નહી પાવોગે,
મણીરાંમસે, કલગીવાલે કીઆ તુમ ગાના ગાવોગે,
નફા નહી હય્યે ઇસ્ક ચીજમે, આખરકુ પશતાવોગે.

——o——

નાજુક નારી બની ઠાંકી, ચલતી જોકે ખાતી કીઆ,
કરે ઇશારા ગાએલ કરતી, જોબન બાહાર બતાતી કીઆ,
ચંદ્ર બદન ચનચલ અલબેલી, તનપે સાજ શજતી કીઆ,
ઝુલફે કાલી, ઘુગરવાલી, ચેહેરેપે લતકાતી કીઆ,
કાનમે બાલી, બરી જંગાલી, નથ બેશર દીખલાતી કીઆ,
ગલે માલ રતનોકી સોભે, ઝુક ઝુક મોહો મચકાતી કીઆ,
નાજુક પુતલી, બની સુંદરી, કાલી પીલી રાતી કીઆ,
કરે ઇશારા ગાએલ કરતી, જોબન બાહાર બતાતી કીઆ.

૨—ચોક

નીગા ફીરાવે, તીર જીઉ જાવે, આસકકુ લલચાતી કીઆ,
કોઇ બચને ન પાવે આસક, લાખોકુ તરશાતી કીઆ,
મત ભરી, મતવારી, માએરૂ, માસુક બની મદમાતી કીઆ,
ચલન ચલત ઓ લટક લટક કર, લચક લચક લચકાતી કીઆ,
લાખો આસકમે કરતી ચોંત, ચનચલ સુનદરકી છાતી કીઆ,
કરે ઇશારા ગાએલ કરતી, જોબન બાહાર બતાતી કીઆ.

૩—ચોક

સુરત સાંવલી, ગોરી કારી, અજબ તીકા લગાવી કીઆ,
આસકકુ ના છોરે, જીસકુ સુનદર મીલને ચાહાતી કીઆ,
માયાકી જાલી બીછાકે, આસકોકા દીલ ફશાતી કીઆ,
ફશાકે ફન્દે અંદર ઉસકુ, જંગલ રાહા દીખાતી કીઆ,
રાહા જંગલકી દીખલાકે, આસકકુ બહોત રોલાતી કીઆ,
કરે ઇશારા ગાએલ કરતી, જોબન બાહાર બતાતી કીઆ.

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફ કહે, નારી એ નીગાહ લરાતી કીઆ,
જીસકુ ચાવે, ઉસકુ ગીરાવે, ઘોરે બાગ હાથ્થીપે મલકાતી કીઆ,
જોબન માતી બરી છબેલી, દાંરાંકે સંગ જાતી કીઆ,
ચેન કરે દીન રૈન પલંગપર, પાંન શોપારી ખાતી કીઆ,
મણીરાંમ કહે કલગી રન્દી, ઇઆપે નાંચતી આતી કીઆ,
કરે ઇશારા ગાએલ કરતી, જોબન બાહાર બતાતી કીઆ.

—o—

ગુલ ગુલાબી અજબ રંગેલી, બની હય્યે નાજુક નાર પરી,
મતવાલી અલબેલી છબેલી, નીકલી કર સીનગાર પરી,
લીઆ સીરપર ગડા, નીકલી અપણે ઘરશે બાહાર પરી,
ગઇ કુવેકે ઉપર નાંજની, પાંણી ભરે પનીઆર પરી,
ડાલી કુવેમે દોલ, દોર દાલા હાત દો ચાર પરી,
દોલકે અંદર પાંણી ભરા, નાંગ ઉસમે આયા ફુંમફાર પરી,
ઉસી નાંગકુ નહી દેખાથા, ગાગર અંદર લગાર પરી,
મતવાલી અલબેલી છબેલી, નીકલી કર સીનગાર પરી.

૨—ચોક

નાજુક નારી આઇ અપણે ઘર, ઘાઘર રખી ઉતાર પરી,
લોતા લેતી, જલ ભરતી, દેખા નાંગ મનીઆર પરી,
દેખ નાંગકુ મોરછા હોકે ગીરી, દીલમે કરે બીચાર પરી,
નાંગ વો ઇનસાન હુવા, કરને લગા ઉનશે ગુફતાર પરી,
નાંગ આસકથા ઉસી નારકા, તનમનકા દીલદાર પરી,
મતવાલી અલબેલી છબેલી, નીકલી કર સીનગાર પરી.

૩—ચોક

કરી રૂશનાઇ, સેજ બીછાઇ, ફુલનકી ફુલવાર પરી,
શોઇ સંગ લે આસક પેઆરા, ચમન કરે ગુલજાર પરી,
અપણે ધણી ખાવન્દકુ મારા, મારા ભાઇ દોશદાર પરી,
અપણે તનકી ઉસકુ ન માલુમ, કરતી અઇસા પેઆર પરી.
હાત જોડકે કેહેતી આસકકુ, તુમ મેરે ભરથાર પરી,
મતવાલી અલબેલી છબેલી, નીકલી કર સીનગાર પરી.

૪—ચોક

ઓર ઇઆરશે ઉશ દીલ લગી, મારા ઉસકે તનપે વાર પરી,
ઓનકી મારી નહી હોતી હય્યે, સમજાવે જો જરદાર પરી,
બફેઝ બન્દા અરીફ કહે, નારી શબશે લાચાર પરી,
મોર દારાં કુછ ઇરક નહી કરે, હોજાવોગે ખુવાર પરી,
મણીરામજી કહે આશિક, વો છોડ ગઇ ધરદાર પરી,
મતવાલી અલબેલી છબેલી, નીકલી કર સીનગાર પરી.

——o——

ગેઆની ગેઆનમે રહે, ગેઆંનકી તારીફ કોઇ ગુનવાન કરે,
ગેઆનીશે હએ ગેઆન હમારા, અગ્નાંની તોફાન કરે,
બડે ગુની ગુનવન્ટ, શાધુ શન્ટ, ભજનમે ધેઆંન કરે,
જો શબકા પાલનવાલા, ઉસકી રતન ઇરદે દરમેઆન કરે,
ઓઇ સબકુ પાર ઉતારે, ઓઇ સબકા માન કરે,
ઉસકુ ન બીશરે જોગી શનીઆશી, હરદમ રતન મુખવાન કરે,
નેક નીમાજ પરો, જીનતમે જાવો, બદી કોઇ નાદાન કરે,
ગેઆનીશે હએ ગેઆન હમારા, અગ્નાંની તોફાન કરે.

૨—ચોક

માલ જર ઘર ધંન દોલત, ઉશપે જો કોઇ ખુરબાંન કરે,
ફીર ઉસ નરકુ કીઆ કમી હએ, મદદ શાહેબ સુલેમાન કરે,
અપણે હાથશે ખેરાત કરકે, જગમે માન ઓર તાંન કરે,
જશા કરેગા, અઇશા ભરેગા, ખાલી કીઉં ગમશાંન કરે,
ભલા ભલાઇ કરે, બુરા બુરાઇ કોઇ સહેતાન કરે,
ગેઆંનીશે હએ ગેઆન હમારા, અગ્નાંની તોફાન કરે.

૩—ચોક

કીઆ જગતશે લે જાએગા ઇનશાંન, નાહેક કીઉં ગુમાન કરે,
રબકુ માલના શહેજમે હએ, ફીર તું કીઉંકર અરમાન કરે,
માલ ધનકુ તીઆં કરકે, જો ફીદા તું ઉનપે જાન કરે,
એક પલમે તીર જાવેગા, કોંઇ કયા ચરચા મસ્તાન કરે,
ધરમી ધરમ કરે, કોઇ પાપી ધરમમે હાન કરે,
ગેઆંનીશે હએ ગેઆન હમારા, અગ્નાંની તોફાન કરે.

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફ બનાવે ખેઆલ, રતનોકી ખાંન કરે,
મીર ઓર દાંરાંપે હમેસાં, શાયા મંદદ સુલતાંન કરે,
ખરશેદજી સેઠ સાપુરજીકે સુંન ખેઆલ, ઇદર સબ કાંન કરે,
ગુનીજન ગુનમે ભરપુરે, સબકી ઓ પહેછાન કરે,
મનીરાંમજી કહે, ભગતનકે કાંજ શ્રી ભગવાંન કરે,
ગેઆનીશે હએ ગેઆન હમારા, અગ્નાંની તોફાન કરે.

——૦——

જો નર જુવા ખેલા જીહાંમે, ઓ નર જીતે જીયે મુવા,
ધન માલ સબ હારા જુવારી, તોભી ખેલ નહી છોરા જુવા,
માલ જર ઘર મેડી જુવારી, જુવે બીચ ગમાતા હએ,
લાખો શોગન ખાવે જુવારી, તોભી ખેલને જાતા હએ,
કોઇ દીન ખાવે માલ મલીદા, કોઇ દીન ચના ઓ ખાતા હએ,
જર હારા મુફલીસ હુવા, ફીર ખેલન લીએ ગભરાતા હએ,
શાત પાંચ ફીર મીલે જુવારી, કહે કંઇ જાકે ખોદા કુવા,
ધન માલ સબ હારા જુવારી, તોભી ખેલ નહી છોરા જુવા.

૨—ચોક

ઇદર ઉદરશે પઇસે મારકે, એક જગે હોતે મેલ,
કોઇ ચોશરબાજી પાશે પતે, કોઇ પાશા ગીરદી ખેલ,
સાત પાંચ ઉશમે જીતે જુવારી, ફીર કરનેકુ નીકલે સેલ,
રન્ડીકે ઘરકુ જાવે, ઓર ખાવે ગી શકર કેલે,
જો કોઇ જુવારી હાર ગયા, ઉશકા તન જલબલ ખાખ હુવા.
ધન માલ શબ હારા જુવારી, તોભી ખેલ નહી છોરા જુવા.

૩—ચોક

સુનો જુવારી ઉશી જુવેમે, રાજ ગયા રાજા નલકા,
તખ્ત તાજ, શબ શાજ હારકે, પહેના વસતર કમલકા,
વીક્રમ રાજાને પાશા બનાયા, થા અપને હદ્દી અનગલકા,
ઉનકા પાશા નહી હુવા, કીઆ હોએગા ઇનશાન બેકલકા,
ઇશ ગીરદીમે છક્કા ચોક તીરીઆ રહેતા હએ લંકી દુવા,
ધન માલ શબ હારા જુવારી, તોભી ખેલ નહી છોરા જુવા.

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફને કલગીકા દાવ ખુબ મારાજી,
તેગબાંહ કહે કીઆ ઇતરાતા, તુ બાજી હમશે હારાજી,
રહે પુસ્તપર સદા હમેશાં, મેરે મીર ઓર દારાંજી,
જુવાબ શુન સેઠ ખરસેદજીશે, લીઆ તુને કીનારાજી,
મણીરાંમજી છન્દ બનાતે, જીતકે ખાતે મીઠાઇ માલપુવા,
ધન માલ શબ હારા જુવારી, તોભી ખેલ નહી છોરા જુવા.

—o—

શુનો દોસ્તો દીઆ બચન, ફીર પીછે ફીરાના ના ચઇએ,
જીશ ઘર અપણા ભાવ ન હોય, ઉશ ઘરપે જાના ના ચઇએ,
દગાબાજ જો હોવે ઇઆર, ઉશી દીલ લગાના ના ચઇએ,
આગેશી દીલ લગાકે ફીર, ગલા કટાના ના ચઇએ,
પહેલે જીસકો હશાયા હોય, ફીર ઉશી રોલાના ના ચઇએ,
એકકે બશમે ફસકે, ઓરોશી દીલ ફશાના ના ચઇએ,
રામનાંમકે ભજનસે પીઆરે, મુકુ છુપાના ના ચઇએ,
જીશ ઘર અપણા ભાવ ન હોય, ઉશ ઘરપે જાના ના ચઇએ.

૨—ચોક

એક ઇઆરકો છોડ, દુશરેકે સંગ જાના ના ચઇએ,
જલબલકે જો ખાખ હુવા, ફીર ઉશી જલાના ના ચઇએ,
દેકે દીલાસા આગે ઇઆરકો, ફીર તરશાના ના ચઇએ,
દાનાવ દુસમન ભલા, હમકુ મીતર નાદાના ના ચઇએ,
રૂઠા જો કમબખ્ત માહેરૂ, ઉશી મનાના ના ચઇએ,
જીશ ઘર અપણા ભાવ ન હોય, ઉશ ઘરપે જાના ના ચઇએ.

૩—ચોક

જો ઇનસાન બંન ગયા મુફતીલા, ઉશી શતાના ના ચઇએ,
દીલકા મીતર છોડ, ઓરેકો માલ ખીલાના ના ચઇએ,
ભરી સભામે ખીના માંન, કોઇ પાંન ખાનાં ના ચઇએ,
ખીન સમજુ નહી સહમજે કુછ, ફીર ઉશી સમજાના ના ચઇએ,
એકરાર કરકે આગે, ફીર બાહાના બતાના ના ચઇએ,
જીશ ઘર અપણા ભાવ ન હોય, ઉશ ઘરપે જાના ના ચઇએ.

૪—ચોક

ઝરીફ બન્દા કહે, કલગીવાલોશે ગાના બજાના ના ચઇએ,
મીર દારાં કહે, નુગરેકો ખીઆલ સીખાના ના ચઇએ,
ખરસેદજી કહેતે હએ, કંઠ ખીન રાગ સુનાના ના ચઇએ,
નસરવાંનજી સેઠ સાપુરજી કહે, કલગી નીશાના ના ચઇએ,
મનીરાંમ કહે, અગ્નાંનીકુ ગેઆન બતાના ના ચઇએ,
જીશ ઘર અપણા ભાવ ન હોય, ઉશ ઘરપે જાના ના ચઇએ,

—o—

બદી છોર કરલે તું નેકી, રામ ભજન ચીત લાવેગા,
કાયા સુફલ હોજાવે નીરમલ, ભવશાગર તીર જાવેગા,
સીધા રસ્તા છોરકે પેઆરે, ઉલતે રસ્તે આવેગા,
બીના ભજનસે શુનલે પેઆરે, કભી ન રસ્તા પાવેગા,
બદી કરેગા જગમે તો તું જુર જુરકે મર જાવેગા.
મુકતી તેરી નહી હોનેકી, ફીર દીલ તું પસ્તાવેગા,
કરો ગેઆનકી બાત દોસ્તો, નહી તો ગોતે ખાવેગા,
કાયા સુફલ હોજાવે નીરમલ, ભવશાગર તીર જાવેગા.

૨—ચોક

ધન માલ ઘર અપના, તું જાહાંકે બીચ લુટાવેગા,
કીનકી દરકાર નહી રખે, ફીર સનીઆશી કહેલાવેગા,
કાંમ ક્રોધ મદ લોભ મોહો, એ પાંચો તું બીસરાવેગા.
ભાવશે ભગતી કર ભગવતકી, રાંમ નાંમ મુખ કાહાવેગા,
હર ગડી હર વખ્ત, ધેઆન ઉસકે ચરનોપે લીપતાવેગા,
કાયા સુફલ હોજાવે નીરમલ, ભવશાગર તીર જાવેગા.

૩—ચોક

સમજાતા હુ શમજ, જો બદીકે મારગ જાવેગા,
આકે પકર લે જાતે જમ, ફીર તાતે ખમશે જલાવેગા,
નેકી બદીકા ઇનસાફ પુછે, ફીર તું ઉવા સરમાવેગા,
નેકી કરલે સંગ ચલેગી, ધરમશે ધન તું મીલાવેગા,
ઇતના કહા મહેને માંન, જો જાને જીનતમે ચાવેગા,
કાયા સુફલ હોજાવે નીરમલ, ભવશાગર તીર જાવેગા.

૪—ચોક

બકેઅ બન્દા ગરીબ કહે, જો ધેઆંન તું ઉસકા લગાવેગા,
એક પલમે હોજાવે મુક્તી, જનમ મરન મીત જાવેગા,
મીર દાંરાં સેઠ સાપુરજી, નીત નવે ખેઆલ બનાવેગા,
કીઆ તાકાત કોઇ કલગીવાલા, હમસે નોક મીલાવેગા,
મનીરાંમજી હરદમ પેઆરે, ગુન પ્રભુકા ગાવેગા,
કાયા સુફલ હોજાવે નીરમલ, ભવશાગર તીર જાવેગા.

—o—

ચોમાશેમ ગયા શખેરી મુજે છોડકે દીલજાની,
જુરમુર જુરમુર રૂમજુમ રૂમજુમ અમરશે ગીરતા પાની,
પહેલા મહીના આશડકા, શખી છાઇ ઘટા કાલી કાલી,
દીખતા સબ અંધીઆરા, ચપલા ચમક રહી હએ મતવાલી,
ગએ છોડ દીલદાર, અમરપર છાઇ રહી હએ હરીઆલી,
બાલપનોમે લગન લગાકે જાતે રહે મેરે વાલી,
લાખો તરાહશે મનાયા ઉસકો, નહી બાત મેરી ઉને માની,
જુરમુર જુરમુર રૂમજુમ રૂમજુમ અમરશે ગીરતા પાની.

૨—ચોક

સાવન દુસરા આયા સખેરી, પીતમ ગયે મેરે ઘરશે,
ઉસકો દેખે બીના સખેરી, મેરા તનમન જી તરશે,
તનમનમે લગી આગ, સખી ઇઆ સાવનકી ઝડીઆ બરશે,
દીન રેન નહી ચેન, મોર કરે સોર, પપઇઆં પાપરશે,
બારા બરશકી ઉમરમે, નાહક ખોઇ સબ જીંદગાની,
જુરમુર જુરમુર રૂમજુમ રૂમજુમ અમરશે ગીરતા પાની.

૩—ચોક

ભાદરવા ભરપુર ભરા સબ ઘોર હો રયા બાદલમે,
બજે નગારે ઇનદરકે, સબ હરા હુવા હે જંગલમે,
કોઇ કીનારા નહી મીલતા, સખી દુબ ગઇ હું મહે જલમે,
લાખો કાસીદ ભેજે શામ મુજે ઇઆદ આતે પલપલમે,
કોઇ સંગાતી નહી રયા, મહે કીસે કહુ મેરી કાહાની,
જુરમુર જુરમુર રૂમજુમ રૂમજુમ અમરશે ગીરતા પાની.

૪—ચોક

ચવથા મહીના આસુકા, ગયા દસરા દીવાલી આઇ,
હો ગઇ ખુદાકી મેહેર, આકે મીલ ગયા આસક સીપાઇ,
શેજ બીછાઇ શંગ લે શોઇ, કીની મહેલમે રૂશનાઇ,
શારી રેન ચમનમે ગુજારી, ઇગી કહેતે હએ દાદાભાઇ,
મનીરાંમજી ગાવે લાવની, જીનકી હએ અમરત બાની,
જુરમુર જુરમુર રૂમજુમ રૂમજુમ અમરશે ગીરતા પાની.

—o—

તનમે તીરથ અન સંત હમ્એ, ઔર કાયામે કાશી હમ્એ,
જગનનાથ આપી વો જીવ હમ્એ, શાસમે સદા સનીઆશી હમ્એ,
ચીતમે ચારો દીશા દીખે, હીરદેમે હવા સમાઇ હમ્એ,
કલીજીમે કાલી ગતા સબ, મનમે માલક કનાઇ હમ્એ,
ગતમે ગનટા બજે ચોરીઆસી, દીલ દરીઆકી દુવાઇ હમ્એ,
પેટમે હમ્એ પાતાલ પુરૂથ્વી, છાટી છે સાશતર ગાઇ હમ્એ,
ગુરદેમે ગોપાલ ગોવરધન, દેહેમે દુવારકાં બાસી હમ્એ,
જગનનાથ આપી વો જીવ હમ્એ, શાસમે સદા સનીઆશી હમ્એ.

૨—ચોક

કમરમે હમ્એ ક્રીસ્ન કનઇઆ, પીતપે પાલનઆરા હમ્એ,
ગલેમે ગીરધારી રહેતા, આંખમે ઉસકા ઇશારા હમ્એ,
પહેશાનીપે પરસોતમ રહે, નેનમે નુર સબ દારા હમ્એ,
બાલમે બાલમુકન્દ બીરાજે, માંગમે પાવન પેઆરા હમ્એ,
કાંનમે હમ્એ કાલા ક્રીસ્નજી, અંગમે અજોદા બાશી હમ્એ,
જગનનાથ આપી વો જીવ હમ્એ, શાસમે સદા સનીઆશી હમ્એ.

૩—ચોક

નાખમે નરશંગજી આપી હમ્એ, લબપે લાલ કનઇઆ હમ્એ,
જીભીઆપે જગજીવન બોલે, મોમે જસોદા મઇઆં હમ્એ,
કલાઇમે કુન્દલવાલા, બગલમે બલદેવ ભઇઆ હમ્એ,
પોંચેમે પુરન પ્રમાનન્દ, ગેઆનમે ગઉકા ચરઇઆં હમ્એ,
હેલીમે અતીલા મોવન, નાખુનમે નેઆરી ચોરીઆશી હમ્એ,
જગનનાથ આપી વો જીવ હમ્એ, શાસમે સદા સનીઆશી હમ્એ,

૪—ચોક

ઇન્દ્રીમે ઇન્દ્રાશન રહેતા, પહેલમે પ્રગત કીના હમ્એ,
રાંનમે રઇયત સારી રહેતી, બાલમે બલકી બીના હમ્એ,
કદમ કાનકા દાંશ દારાં હમ્એ, જીને નામ હરીકા લીના હમ્એ,
એરી તલવે તારે સબકુ, નખમે નજમ નગીના હ.
માયામે મણીરામ પરા જદ, ઇઆદકી રહેતી ઉદાશી હમ્એ,
જગનનાથ આપી વો જીવ હમ્એ, શાસમે સદા સનીઆશી હમ્એ,

———o———

કાયામે કલકત્તા બંગાલા, ચીતમે ચીન અગાસી હએ,
તનમે તીરબેની ગંગા જમના, મનમે મથુરા ખાસી હએ,
અંગમે અજોદા આગ્રા, અમદઆબાદ સબશે નેઆરા હએ,
શાસમે સુરત ભરૂચ બરોડા, ગાએકવાડ હજારાં હએ,
હાથમે અહિદરાબાદ, હન્સબાદશે નીકારા હએ,
દીલમે દીલ્લી દવલતાબાદ, દખનમે નહી ગુજારા હએ.
બારિહમે બલીઆ બરાંનપુર, દુઃખશે દુવારકા કાસી હએ,
તનમે તીરબેની ગંગા જમના, મનમે મથુરા ખાસી હએ,

૨—ચોક

માંગમે મક્કા મદીના, ઉવાશે મામલેસરકુ જાના હએ,
પેપાંનીમે પનજાબ, ઓર પેરીસ ફરાંન્સને માના હએ.
તેગમે તારંડ અનશત, તુલજાપુરકુ ફીરકે આના હએ,
નેનોમે નવસારી નગર હએ, નરશંગ પ્રભુકા બાના હએ.
કાંનમે કાસમીર કાબુલ ખનદાર, દેખે જાએ ઉદાસી હએ,
તનમે તીરબેની ગંગા જમના, મનમે મથુરા ખાસી હએ.

૩—ચોક

લબમે લાહોર, લખનોર ઉવાપે રાજ હીંદુસ્તાની હએ,
દાંતોમે હએ દરીઆબાદ, મુલતાંનમે સબ મુલતાંની હએ,
ગલેમે ગોકલ ગંગ, ગોદાવરીકા નીરમલ સુભ પાની હએ,
સીનેમે સાહાબાદ સોલાપુર, જહેપુરકી ખુબ જવાંની હએ.
પીશતાશે પનવેલી પાપડી, પીપડીકી તલાસી હએ,
તનમે તીરબેની ગંગા જમના, મનમે મથુરા ખાસી હએ.

૪—ચોક

કમરમે કાલપી કરંજા, કત્તાર ગાઉ ઉજારી હએ,
રાંનશે રજપુતાના, રેવતીકી બસ્તી ખુબ ભારી હએ,
કદમમે કલગી હાઇ, મનદરમે મમા માઇ ઠારી હએ,
જીગરશે શરીફ હએ બન્દા, દાંરાંકી એ હુસીઆરી હએ,
મુંબઇમે મણીરાંમ કહે, મેરા માલક દુવારકા બાસી હએ,
તનમે તીરબેની ગંગા જમના, મનમે મથુરા ખાસી હએ.

——o——

બીંન્દરા બનમા રાસ રચીને, રમેછે ગીર વરધારી,
ફુદરી ફેરે નાંચે કુદે, વગારે બીન કામનગારી,
મધુર મોરલીનો અવાજ સાંભલી, ગોપી સરવે કરે વીચાર,
આ મોહનની મોરલી ગાજી, લાગી જેવી પ્રેમી કટીઆર,
શરવે શાહેલી મલી કરીને, નીકલી શઉ ઘરઘરથી નાર,
રમઝમ કરતી આવી ગોપી, જયા રમેછે ક્રીસ્ન મોરાર,
શોલસે ગોપી હતી માનીતી, ભગવતને રાધા પેઆરી,
ફુદરી ફેરે નાંચે કુદે, વગારે બીન કામનગારી.

૨—ટોક

કહેછે રાધીકા મોહન કાનજી, મોરલી તમારી ખુબ વાગી,
જે દાહડે વાગી તે દાહડે, સરવે ચીજ હમે તીઆગી.
જાદુવારી બીન તમારી, જેવી પ્રેમ બરછી લાગી,
ફરીથી સંભલાવો એ મોરલી, એટલી અરજ લેઉં માગી,
કહેછે કાહન સાંભલ રાધા, મનસુકો બીન લેઇ ગીઓ મારી,
ફુદરી ફેરે નાંચે કુદે, વગાડે બીન કામનગારી.

૩—ટોક

સરવે ગોપી મલી કરીને, ગઇ મનસુકાની પાસે,
મનસુકાને ગોપી સરવે, કરે લીલા રમે રાશે
પ્રેમથી મનસુકો પરીઓ, ત્યારે રાધાની પુરી થઇ આશે,
મોરલી લઇ સનતાડી, ઉઠયો મનસુકો થયા ઉદાશે,
મનસુકો કહે સાંભલ કાંહન, રાધા લેઇ ગઇ બીન તમારી,
ફુદરી ફેરે નાંચે કુદે, વગાડે બીન કામનગારી.

૪—ટોક

તે વેલા ત્યા ગ્યા કાનજી, જયા હતી રાધા પેઆરી,
વીંનતી કરી મોરલી લીધી, પછે આનન્દ ઉપજયો અદકારી,
દાનાભાઇ એમ કહેછે, ધન ધન તુતો છે દશ અવતારી,
ઓધવજી માહારાજ, જામાસ પીરાંન કહે લીલા નેઆરી,
માણીરાંમછે દાસ પ્રભુનો, ચરન કમલપર જાએ વારી,
ફુદરી ફેરે નાંચે કુદે, વજાડે બીન કામનગારી.

———o———

આ દુનીઆમા દેહી ધરીને, શું કરીઉછે સારૂં કામ,
માટે ભજન કરો ભગવતનુ. જેથી મલશે વઈકુઠ ધામ,
કીસન કીપાલુ માહા પરીબ્રમ, ધરો રૂદેમાં હેનુ ધેઆન,
દામોદર દુખ હરતાં સુખ આપે, ને જગતનુ કરે કલીઆન,
નારાએણ નરશીંગ નરોતમ, છે સુખવાશી શ્રી ભગવાન,
ગોવીન્દ ગરૂડા રૂંન્ડ ગદાધર, સંખ ચક્રને પદમ નીધાન,
મોહન મદન ગોપાલ મોરારી, દીન દયાલુ સુંદર સામ,
માટે ભજન કરો ભગવતનુ, જેથી મલશે વઈકુઠ ધામ.

૨—ચોક

પહેલા ભગતને કારણ, હરીએ નરસીંગા દેહે ધારીતી,
રામાએણ માહા રામ ચંદ્રએ, ચરનથી આહીલા તારાતી,
કીસન કનઈઆ રૂપ ધરીને, મારી પુતના મારીતી,
નરસી મહેતા સુદામા, મીરાંબાઈને પાર ઉતારીતી,
ભગત વછલ ભગવાન પ્રભુજી, ભજો જપો મુખ એનુ નામ,
માટે ભજન કરો ભગવતનુ, જેથી મલશે વઈકુઠ ધામ.

૩—ચોક

જુઠી કાયા જુઠી માયા, જુઠીછે સરવે જગતની કદન,
પુન પદારત કરો જગતમાં જેથી મલસે શ્રી કીસન,
પાપ પ્રાચત હરો, પુન તમે કરો, મલશો માહા મદન,
ભગત તરીને ગ્યા નામથી, સીધ કરનછે તારન તરન,
પ્રેમથી ગુન ગાવો ભગવતનાં, પુરન થાશે મનની હામ,
માટે ભજન કરો ભગવતનુ, જેથી મલશે વઈકુઠ ધામ.

૪—ચોક

દાદાભાઇ એમ કહેછે, જે કોઇ ધેઆંન ભગવતનુ ધરશે,
તે નર ભગત હરીનો કહેવાશે, નીશચય તારસે ને તરશે,
ઓધવજી માહારાજ કરન કહે, જે ભજન હરનુ કરશે,
મનની આશા પુરન થાશે, અને સરવે વીગન હરશે,
શત સંગતથી પાર ઉતરશો, વીનંતી કરીને કહે મણીરામ,
માટે ભજન કરો ભગવતનુ, જેથી મલશે વઈકુઠ ધામ.

——o——

ચંદ્ર બદન ચનચલ સુનદરકે, નેન દો તીર મીશાલે હએ,
જો કોઇ આવે શનમુખ ઉસકે, ઉસકુ મારકે દાલે હએ,
અજબ રંગેલી અલબેલી, નારીકી ઝલફે કાલી હએ,
માંગ લીઆ દીલ આસકકા, જીશ વખ્ત માંગ શવારી હએ.
પહેશાનીકી ચમકસે, શમસોકી રોસની હારી હએ.
ભવે કમાંન મુલતાન, મીજગાકા તીર તેગ કતારી હએ.
કાનકુ આસક દેખે, વો હોતે મકાનસે નીરાલે હએ,
જો કોઇ આવે શનમુખ ઉસકે, ઉસકુ મારકે દાલે હએ

૨—ચોક

બીની સીધી ખરી રઇ, એ અલીફ અવાજ હરદમ હુઇ,
દાતોકી ચમકોસે મોતીબીબી આબ કમ હુઇ,
ગલેકુ દેખા જો તો સીશાકી સીસી બે દમ હુઇ,
સીના સાફ આઇનાસે જીઆદા, આસકકે દીલ ગમ હુઇ.
ઓદે દીખતે ગોલ દોનુ, નાજુક સાંચે ધાલે હએ,
જો કોઇ આવે શનમુખ ઉસકે, ઉસકુ મારકે દાલે હએ.

૩—ચોક

પીશતા દોનુ નારંગીસી, નાજુક નરમ કલાઇ હએ,
હતેલી પનજે હીનાસે લાલી, લાલી હીનાને ચુરાઇ હએ.
ખુતન મોત તર ઉવા જબકે, નાફકી ખુશબો પાઇ હએ,
નાખુનસે નહી જીઆદા કોઇ, હીરે અનદર શફાઇ હએ,
સીખ્મ શાફ મખમલસે જીઆદા, આસક દેખે ભાલે હએ.
જો કોઇ આવે શનમુખ ઉસકે, ઉસકુ મારકે દાલે હએ.

૪—ચોક

કમર દેખ ચીતાકે માનીન્દ, બીંછુ ગયા બલ ખાકે હએ.
રાંન દેખ અહેરાન ફીરસ્તે, ઉવે શખ પરશતાકે હએ,
ચુમ રહે બોશે દેતે, ઉસકે એરી તલવાકે હએ,
દાદાભાઇ મીર સાપુરજી કહે, હમ ચાકર ખુદાકે હએ,
મણીરાંમજી લીખે સરાપા, આપી વો ભોલેભાલે હએ,
જો કોઇ આવે શનમુખ ઉસકે, ઉસકુ મારકે દાલે હએ.

——o——

અલક અગોચર નીરાકાર નીરનજનકા તુરા ગાના હએ;
સીવશંકર ઓર બ્રહમા વીષનુ, માને ઉસકુ જમાના હએ;
ભોલે નાથ દીગમબર સ્વામી, કાસીકે કહેલાશી હએ,
સદા શીવજી તુરાગ માને, શકતી ચરનકી દાસી હએ,
જોગી જતી બરી ગજપતી, માને ઉસકુ સનીઆશી હએ,
નીરગુન તુરા ગાનેશે, ફીર કતે કાલકી ફાંસી હએ,
જીવ સીવ બ્રહમ મહેશ ધાતે, સનીઆશીકા બાનાં હએ,
સીવશંકર ઓર બ્રહમા વીષનુ, માને ઉસકુ જમાના હએ.

૨—ચોક

અઓર સકતી તું લાયા કાહાસે, કઓનસે ઉસકી શગાઇ હએ;
તું કહેતા હએ સીવશંકરકી, હમારી શકતી માઇ હએ,
મા કલગી તો પુત્ર તુમી હો, ફીર શકતી કીને બનાઇ હએ,
સાશતરકી શબ બાત શચી હએ, સીવકી શકતી લુગાઇ હએ;
ઓરત કલગીકુ તું ગાતા, આસક તુરા મરદાના હએ,
સીવશંકર ઓર બ્રહમા વીષનુ, માને ઉસકુ જમાના હએ.

૩—ચોક

જોગી જતી કહે લાશ પતી, શબ ભજન વો ઉસકા કરતે હએ;
રૂસી મુની તપ કરે હમેશાં, ધેઆન સીવકા ધરતે હએ,
હર ગડી હર વખ્ત પલપલ, નહી ઉસકુ બીશરતે હએ,
અમર હોજાવે વો એક પલમે, નહી મરનેશે દરતે હએ,
કીઆ સમજેગા સમજ નહી તુજકુ, તું મુરખ નાદાના હએ;
સીવશંકર ઓર બ્રહમા વીષનુ, માને ઉસકુ જમાના હએ.

૪—ચોક

બકેઝ બન્દા અરીફ કહે, ગાતે મીર ઓર દારાં હએ,
બરસેદજી સેઠ સાપુરજી કહે, સીવકા હમકુ શાહારા હએ,
ધરો ધેઆન ઉસકે ચરનનકા, કરે સબકા નીશતારા હએ,
ચાર દીશા નવ ધામ બસ્તી, પીરાંનપે ઉસકા નજારા હએ,
મણીરાંમજી કહે કલગીકા, એ પંઠ જનાના હએ,
સીવશંકર ઓર બ્રહમા વીષનુ, માને ઉસકુ જમાના હએ.

—o—

ચંદ્ર બદન ચનચલ સુંદરી, બની ખુબ નાજુક નારી કીઆ,
ભવે કમાન તીર મીજગા, ઓર તીરછી નીગે કતીઆરી કીઆ,
ચંદ્ર બદની, ગોરી મીગગા લોચની, ને તો માંગ શવારી કીઆ,
કાંનોમે બાલી ઝુમખે, ઓર નાખમે બેશર દારી કીઆ,
લબપે લાલી પાનોકી, ઓર દનતોપે મીશી કારી કીઆ,
ગલે માલ રતનોકી દાલી, ઝરખ હએ જલક ઉજારી કીઆ,
મતવારી મહેબુબને મનશે અપની દેહ સીનગારી કીઆ,
ભવે કમાન તીર મીજગા, ઓર તીરછી નીગે કતીઆરી કીઆ.

૨—ચોક

ઉતરે મહેલકે નીચુ રંગેલી, તનપે ઓરી શારી કીઆ,
તંગ ચોલી હએ બુતેદાર, ઓર ઉસમે નસ નીકારી કીઆ,
હાતમે દોલ ઓર સુનદરકે શીર ગાગર રેતી ભારી કીઆ,
ચલી જલ ભરને કુવે ઉપર, શુગર ચતર પનીઆરી કીઆ,
દાલી દોલ કુવેકે અંદર, ગાગર સીરશે ઉતારી કીઆ,
ભવે કમાન તીર મીજગા, ઓર તીરછી નીગે કતીઆરી કીઆ.

૩—ચોક

કોઇ મુસાફર પેઆશા આયા, બરા ચતર બહેપારી કીઆ,
ફીદા હો ગયા દેખકે ઉસકુ, કહેતા ઇશ્કકી તઇઆરી કીઆ,
બોલા મુશાફર પાની પીલા, બુજાતી પેઆશ હમારી કીઆ,
કહેતી નાર ચલો શંગ મેરે તુમ, પાની પીલાઉ બારી કીઆ,
આએ હીલમીલકે દોનુ, નારકી દેખ ઉસીઆરી કીઆ,
ભવે કમાન તીર મીજગા, ઓર તીરછી નીગે કતીઆરી કીઆ.

૪—ચોક

મહેલમે લાઇ, કી રૂશનાઇ, ફુલકી શેજ શમારી કીઆ,
સોઇ શંગ લે આસક પેઆરા, ચમનમે રેન ગુજારી કીઆ,
બકેઝ બન્દા ઝરીફ કહે, નુગરેકે શંગમે ઇઆરી કીઆ,
મીર દાંરાં ઓર ખરસેદજીકી, પીરાન શંગ દીલદારી કીઆ,
મણીરાંમને કરીઆ છન્દકી, અછી તરેહશે સુધારી કીઆ,
ભવે કમાન તીર મીજગા, ઓર તીરછી નીગે કતીઆરી કીઆ,

——o——

ઇસ્ક કરો નહી દરો વો પેઆરે, ઇસ્કોમે આસક દીવાના હએ,
આસક બને અલમસ્ત, ઉનોકુ બસ્તી શેહેર વેરાના હએ,
સુનો દોસ્તો જો કોઇ જીહાંમે, આસક પુરે હોતે હએ,
શમ્પે રોજ ફુરકતમે જી જલે, કદી ન સુખશે સોતે હએ,
રેન દીન નહી ચેન, હમેશાં ઇઆદમે ઉસકી રોતે હએ,
કોઇ જાગાપે આરામ ન લેતે, દાંમ ગીરોકા ખોતે હએ,
ગાદી તકીએ છોડકે આસક, કરતા ખાખમે બીછાના હએ,
આસક બને અલમસ્ત, ઉનોકુ બસ્તી શેહેર વેરાના હએ.

૨—ચોક

જીગર જલાવે, ગમ ઓ ખાવે, ખુનકા પાની કરકે પીતે હએ,
હર ગડી હર વખ્ત, ઇઆદમે મરતે નહી પર જીતે હએ,
જીનેકી નહી ઉમેદ રખતે, ચાહે લાખો શદમે બીતે હએ,
ઇસ્ક મુજી એ કરેગા જો કોઇ, ઉશમે બરે ફજીતે હએ,
ખાખમે બીશતર કરતે આસક, ફતરકા રખે શીરાના હએ,
આસક બને અલમસ્ત, ઉનોકુ બસ્તી શેહેર વેરાના હએ.

૩—ચોક

પેઆર કરે આગેસે આસક, હશ હશ ગલે લગાતે હએ,
કભી ન છોડે માસુકકુ, ચાહે આસક જાનસે જાતે હએ,
આગેસે દીલ દેકે માસુક, ફીર ઉસે તરશાતે હએ,
આસકકા મન મોહો મોબતમે, પીછે બાના બતાતે હએ,
ઘરદાર જર માલ છોડ, જઇશા શમાપે રહે પરવાના હએ,
આસક બને અલમસ્ત, ઉનોકુ બસ્તી શેહેર વેરાના હએ.

૪—ચોક

અરેઝ બન્દા ઝરીફ કહે, આસકતો ભોલભાલે હએ,
ઓર માસુકોકે જાન જીગરશે, ભરે ઝહેરકે પેઆલે હએ,
માર ઓર દાંરાં ગાતે છન્દ, બને મસ્ત ઓ તુરરેવાલે હએ,
ખરસેદજી સેઠ સાપુરજી, પીરાંનને શબ્દ શંભાલે હએ,
મણીરાંમ મતવાલે આસક, જીનકા તુરરા ગાના હએ,
આસક બને અલમસ્ત, ઉનોકુ બસ્તી શેહેર વેરાના હએ.

———o———

ખડી રંગત

[સમાપ્ત.]

તુઇ સબ્બે ઘટઘટમે રહેતા, તુઇ જગતકા પાલનહાર શનમ=તેરે નામસે
કીતે એક શંત ઉતર ગએ પાર શનમ.=તેરે નામસે,
તેરી કલા તુ જાને, તુને લીઆ ગોકુલમે અવતાર સનમ=માત પીતાકે
છોડે બંદ તોડે, જનજીરકી વાર સનમ.=માત પીતાકે,
અગાશુર ઓર બગાશુર નરખાશુરકુ કીઆ હાર સનમ=કઇ રાખશશ હતાએ
ઓર દીઆ કન્શકુ તુને માર સનમ.=કઇ રાખશશ હતાએં,
નરશંગ રૂપ ધારે મારો હર નાકશ દીઓ પેલાદ ઉગાર સનમ=તેરે નામશે,
કીતે એક શંત ઉતર ગએ પાર સનમ.=તેરે નામસે,

૨—ચોક

એલે જમનાપે ગેંદ ગીરી જદ બાજી ગએથે હાર સનમ=ગીરેથે જલમે
કાલી દેહમે ગએ આપ કીરતાર સનમ.=ગીરેથે જલમે,
નાગ જગા જુધ કરતે કરતે હો ગએ ફનપે અશવાર સનમ=નાગ નાથકે
કમલ લે આએ જલશે બહાર સનમ.=નાગ નાથકે,
પાપી દુરતકુ માર, કીઆ તુને જગતકા ઓધાર સનમ=તેરે નામસે
કીતે એક શંત ઉતર ગએ પાર સનમ.=તેરે નામસે,

૩—ચોક

અજોધા નગરી દરશત ઘર પરગટે આપ મુરાર સનમ=લછમન સીઆશંગ
તીનુ ગએ બનમે તજ ઘરદાર સનમ.=લછમન સીઆશંગ
રાવન આયા દગા કરકે, લે ગયા સીતા શતી નાર સનમ=જુધ કરેથે
માર રાવનકુ તોડા અહેકાર સનમ.=જુધ કરેથે
ભગત ભવીશણકુ દીઆ લંકાકા રાજ અખતીઆર સનમ=તેરે નામસે
કીતે એક શંત ઉતર ગએ પાર સનમ.=તેરે નામસે

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફ દીલમે ઇઆદ કરે હરબાર સનમ=દાદાભાઇકુ
રહેમશે દીખા અપણા દીદાર સનમ.=દાદાભાઇકુ
તેગબાહને છન્દ કથા કીઆ દંગલમે તઇઆર સનમ=શચે દીલસે
ભગતી કર, કહે મીર સરદાર સનમ.=શચે દીલસે
મનીરાંમ હએ ભગત તેરા, રખે તેરા આધાર સનમ=તેરે નામસે
કીતે એક શંત ઉતર ગએ પાર સનમ.=તેરે નામસે.

—o—

ફીર ભળકતા તેરે ઇશ્કમે તજા મહેને સનગાર સનમ* = ફકીર બનકે
ફીર મહે છોડ અપનાં ઘરદાર સનમ. = ફકીર બનકે,
તુજકુ ચાહાતા હુ દીલમે, તેરા મહે તાબેદાર સનમ = ચાહે જીલાવો
મુજે તું રખ, ચાહે દે માર સનમ. = ચાહે જીલાવો,
ગીશ લગા તું ગયા મુજે, તેરા હયે આધાર સનમ = તેરે ખાતર
મહેતો મોત હુવા હુ ખુવાર સનમ. = તેરે ખાતર,
ઇરક કરના ફીલ નહી હયે, ઇશ્કમે હુવા બેજાર સનમ = ફકીર બનકે
ફીર મહે છોડ અપનાં ઘરદાર સનમ. = ફકીર બનકે,

૨—ચોક

ભાઇ બીરાદર છોડે મહેને, અપના કુતુમ પરીવાર સનમ = તેરે વાસ્તે
છોરા મહેને ભાઇ ઓર દોશદાર શનમ. = તેરે વાસ્તે,
હમ આસક હયે તેરે, રખુ મહે તેરા દીલમે પીઆર સનમ = મારા મારા
ફીરતા મહે, નહી મીલતી તેરી દીદાર સનમ = મારા મારા,
અબતો રહેમ કર દીલમે, આકે દીલાસે કર પેઆર સનમ = ફકીર બનકે
ફીર મહે છોડ અપનાં ઘરદાર સનમ. = ફકીર બનકે,

૩ ચોક

તેરી દરબાર હર વખત આતી હયે તેરી રદન હરબાર સનમ = નાગન જયસી
તેરી લટકે ઝુલ્ફો બલદાર સનમ. = નાગન જયસી,
દો અબરૂ દો બને ચહેરેપે મોરે મોરે રખવાર સનમ = દીલમે ચાહાતા
હર ઘડી કીનકે બદલોમે પેઆર સનમ. = દીલમે ચાહાતા,
તુંતો દીલ દેકે ગયા, કીઆ મુજકો બોતી લાચાર સનમ = ફકીર બનકે
ફીર મહે છોડ અપનાં ઘરદાર સનમ. = ફકીર બનકે,

૪—ચોક

મીર રતનગીર કહે સભામે, છન્દપે છન્દ લલકાર સનમ = દાદાભાઇને
કરી હયે મેઆનકી તુજપે પ્યાર સનમ. = દાદાભાઇને,
તુંઇ કુલ જીઆંનકા માલેક, તુને રચી હયે અપ્રમપાર સનમ = તેરી લીલા
નીઆરી હયે, તુ સબકા સરદાર સનમ. = તેરી લીલા,
મનીરાંમ કહે દીખલા દીદ મુજકો પરવરદીગાર સનમ = ફકીર બનકે
ફીર મહે છોડ અપનાં ઘરદાર સનમ. = ફકીર બનકે,

---

* સનમ એ બોલ બાદશાહને, તેમજ દોશદારને, તેમજ માસુકને કેવામાં આવેછે.

—0—

મહે આસક હુ દીલો જાનસે, દીખા તેરા દીદાર મુજે = અય દીલ માસુક
તેરીતો ઇઆદ આતી હરબાર મુજે. = અય દીલ માસુક,
નીગાહ ચુરા કાહા ચલી, અય તું કરકે બાત દોચાર મુજે = કર મુજે દીવાના
ચલી કાંહાં, ન કીઆ તુને પેઆર મુજે. – કર મુજે દીવાના,
ઇસ્ક મોએકી ઘલકે તુને બોત કીઆ ખુવાર મુજે = બચન તું દેકે
નીકાલા ઇસ્કોમે ઘરસે બાહાર મુજે, = બચન તું દેકે,
અબતો મહે સહમજા દીલમે તેરા જુઠા લગતા કરાર મુજે = અય દીલ માસુક
તેરીતો ઇઆદ આતી હરબાર મુજે. = અય દીલ માસુક,

૨—ચોક

ના ચાહીએ તેરા માલ ખજાના, ના ચાહીએ ઘરદાર મુજે = મહે આસક હું
ચાહે તું લેકે કટારી માર મુજે, = મહે આસક હું,
તેરે લીએ હમ સહેતે રંજો ગમ, દીખા તેરા સીનગાર મુજે = તેરે દરસ
બગીચા બાગ દીખા ગુલજાર મુજે. = તેરે દરસ,
પરવા નહી રખતા મહે જાનકી, નહી ચાહતા સંનસાર મુજે = અય દીલ માસુક
તેરીતો ઇઆદ આતી હરબાર મુજે. = અય દીલ માસુક

૩—ચોક

કબસે ખડા મહે દરકે નીચુ, અબતો જરા પુકાર મુજે = ઇશ્કમે તુને
કીઆ હમે બોત બોત લાચાર મુજે. = ઇશ્કમે તુને,
જરા રહેમ લા દીલમે પેઆરી, આકે મીલ એક બાર મુજે = મુજે તેરા ભરોસા
ચાહે તું લેકે માર તલવાર મુજે. = મુજે તેરા ભરોસા,
રેન દીન નહી ચેન, દીલમે હરદમ તેરા વીચાર મુજે = અય દીલ માસુક
તેરીતો ઇઆદ આતી હરબાર મુજે. = અય દીલ માસુક,

૪—ચોક

મહે કરતાથા ઇઆદ ઉસકી, ફીર મીલા સરીફ હુસીઆર મુજે = તેગ હમે બન્ધ
મહેર કર કીઆ ભવસાગર પાર મુજે. = તેગ હમે બન્ધ,
મીટી વો આફત મેરે દીલકી, મીલા પીર સરદાર મુજે = પીર દાદાબાઇને
દીલાસે પહેનાયા હમે હાર મુજે. = પીર દાદાબાઇને,
મસ્તરાંમજી કહે, દીખા દે દીદ તું પરવરદીગાર મુજે = અય દીલ માસુક
તેરીતો ઇઆદ આતી હરબાર મુજે. = અય દીલ માસુક,

—0—

તેરે ઇશ્કમે ભયા દીંવાના, નહી ચહાતા ઘરદાર મુજે = તાબેદાર મહે તેરા
ચાહે તું તાર, ચાહે તું માર મુજે. = તાબેદાર મહે તેરા,
ફીઊં હમપે હો ફફા અય પેઆરી, હસકે જરાશી બાત કરો = રાજી ન હોતો
ખુદા ચાહે તો મેરા એ સાત કરો. = રાજી ન હોતો,
ફીઆ હમને ફી તસફીર આપકી, ચાહે મેરેપે હાત કરો = લેકે કટારી
અય જાની મેરે તનકા ઘાત કરો. = લેકે કટારી,
તેરે નામકી જપતા માલા, તેરા હએ આધાર મુજે = તાબેદાર મહે તેરા
ચાહે તું તાર ચાહે તું માર મુજે. = તાબેદાર મહે તેરા,

૨—ચોક

કહે કહેકે મહે થકા જબાંશે, સુભુ ગઇ ઓર સાંમ હુવા = તાબેદારીમે
ખડા હુ હજુ નહી આરામ હુવા. = તાબેદારીમે,
તુજસે દોસ્તી કરકે જાની, દુનીઆમે બદલામ હુવા = દીલ દેકે જાની
અએ જાની મેરા હજુ નહી કામ હુવા. = દીલ દેકે જાની,
ફીઊં દીલકુ કઠન ફીઆ હએ તુને, લેકે માર તલવાર મુજે = તાબેદાર મહે તેરા
ચાહે તું તાર ચાહે તું માર મુજે. = તાબેદાર મહે તેરા,

૩—ચોક

જાન જાતી હએ તેરે ખાતર, કહુ ફીઆ તુતો શેઆની હએ = મગર તુજકુ નહી
સહમજ દો દીનકી તેરી જવાંની હએ. = મગર તુજકુ નહી,
આહા હા કર મરતા હું, એઇ આખરકુ કાહાની હએ = ખફા હએ ખુદા
ઓ હમપે તેરી નહી મહેરબાની હએ. = ખફા હએ ખુદા,
આસક કહેતા ખહેર, દુનીઆમે રેનકી નહી દરકાર મુજે = તાબેદાર મહે તેરા
ચાહે તું તાર ચાહે તું માર મુજે. = તાબેદાર મહે તેરા,

૪—ચોક

ફીર આસકકા દસ્ત પકડકે લાઇ મહેલકે દરમેઆને = શેજ બીછાકે
પીઆરીને તન જોબન ફીઆ ખુરબાંને. = શેજ બીછાકે
જઇશા રોશન જહેલકુ મીલા, આખરકુ ઓ શાહાજાને = મુરસદ મેરે
દાદાભાઇ કહેતે હએ બઇઆંને. = મુરસદ મેરે,
મણીરાંમજી કહે, તું પાર કર દુખોસે ફીરતાર મુજે = તાબેદાર મહે તેરા
ચાહે તું તાર ચાહે તું માર મુજે. = તાબેદાર મહે તેરા,

—o—

મેરે સનમકે માથે મુખપે નાગ લટક રહે કાલે દો = રૂખશારોપે
રહે હએ ઝુમ ઝુમ મતવાલે દો. = રૂખશારોપે,
સીફત કરૂ ક્યા મહે ઉસકી, ઓતો બરે ઝેરાલે દો = તલ નહી શકતે
હએ ઓ ચહેરેકે રખવાલે દો. = તલ નહી શકતે,
જાની સનમ દીલભરને ઓતો બડે પ્રેમશે પાલે દો = નાગન જઇશે
બાલ ઓ કાલે કાલે નીકાલે દો. = નાગન જઇશે,
તન મન જીગર ગયા છીડકે, આસકકુ દરને વાલે દો = રૂખશારોપે
રહે હએ ઝુમ ઝુમ મતવાલે દો. = રૂખશારોપે,

૨—ચોક

અજબ હએ અખીઆં, ગજબ નખરા, પહેને કાનમે બાલે દો = નેન સનમકે
દીખતે હએ ગાઇલ તીર મીસાલે દો. = નેન સનમકે,
વેસી બનકે ફીરતે આસક, પેરમે પર ગએ છાલે દો = કીઆ ઇશારા
જાની આસકકુ કત્લ કર દાલે દો. = કીઆ ઇશારા,
તન મન જીગર ગઆ છીડકે આસકકુ દરને વાલે દો = રૂખશારોપે
રહે હએ જુમ જુમ મતવાલે દો. = રૂખશારોપે,

૩—ચોક

ઉજાર રએ કાતીલને ઓતો આઇનાસે ઉજાલે દો = જુમ જુમકે
હએ ચહેરેપે બાલ નખરાલે દો. = જુમ જુમકે,
ઝલક રહે ઓ ફલક તલક, દીખતે હએ દુરશે હીલાલે દો = લટક રહે હએ
મુખરેપે બાલ કાલે ભવરાલે દો. = લટક રહે હએ,
તન મન જીંગર ગયા છીડકે આસકકુ દરને વાલે દો = રૂખશારોપે
રહે હએ જુમ જુમ મતવાલે દો. = રૂખશારોપે,

૪—ચોક

તુકનગીર મીર દાદાભાઇને જડે ગેઆનકે તાલે દો = મહેફલ અનદર
કાનજી કથે હે છન્દ નીરાલે દો. = મહેફલ અનદર,
નસરવાંનજી સાપુરજી લરે, દુસમીનકુ મારતે ભાલે દો = સીવજી ગેઆની
ગેઆની મુખસે છન્દ કથ ધાલે દો. = સીવજી ગેઆની,
મનીરાંમકે સખુન સુનકે ભાગે કલગીવાલે દો = રૂખશારોપે
રહે હએ ઝુમ ઝુમ મતવાલે દો. = રૂખશારોપે,

—o—

મારી ચોંટ દીલભરને અહેસી, આન લગી મેરે સીનેમે = ગીરા જમીનપે
તડફતા નહી મરને નહી જીનેમે. = ગીરા જમીનપે,
બરસો તક અય દીલભર જાની, તેરી મુજકો ઇઆદ રહે = બીન દેખે તેરે
નાતવા દીલ મેરા ના સાદ રહે. = બીન દેખે તેરે,
કર લુત્ફ કરમ તું મુજપે જાની, દીલ મેરા આબાદ રહે = હમ આસકા
રાત દીન તુજપે દીલ આજાદ રહે. = હમ આસકા,
ઝહેર પીનેમે નહી મરા મહે, મરા હુ સરબત પીનેમે = ગીરા જમીનપે
તડફતા નહી મરને નહી જીનેમે. = ગીરા જમીનપે,

૨—ચોક

બરસો તક મહે ફીરૂ ભતકતા, ઇસ્કોમે તેરે મારખી હુએ = બરી મજા હુએ
ચમનમે ગુલખી હુએ, ગુલખારખી હુએ. = બરી મજા હુએ,
રાત દીન ચસ્મોમે મેરે ઇઆરખી હુએ દીલદારખી હુએ = કખીતો દીલમે
અજીજો મેરે ભરા આજારખી હુએ. = કખીતો દીલમે,
બાત જુસ્તેજો કીઆ સનમ કુચ બાંકી ન રખા કીનેમે = ગીરા જમીનપે
તડફતા નહી મરને નહી જીનેમે. = ગીરા જમીનપે,

૩—ચોક

મીલા કોઇ દીલભર જાની, મુજકો દીખલાવે ગુલજાર ચમન = નજર ન આતા
મુજે અબ મેરાખી દીલદાર સમન. = નજર ન આતા,
લે ચલ મુજકો ઇઆંસે કીસમત, દીખલાદે એક બાર ઇમન = દીલકો મેરે
દીલરૂબા હો જાવે શર સાર અમન. = દીલકો મેરે,
ઝેર પીનેમે નહી મરા મહે, મરા હું સરબત પીનેમે = ગીરા જમીનપે
તડફતા નહી મરને નહી જીનેમે. = ગીરા જમીનપે,

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફ કહે, અફજાલશે લીખતા હુએ દાંરાં = મીરકે આગે
રાત દીન હરીફને સરદે મારા. = મીરકે આગે,
મનીરાંમકે એઆલ સુનકે, જીગર હુવા પારા પારા = તેગ કહે ઇજી
મીલા એક બાર તુમપે જાઉ વારા. = તેગ કહે ઇજી,
દાંરાં કહેતા લે ચલ મુજકો, અબતો ઇલાઇ મદીનેમે = ગીરા જમીનપે
તડફતા નહી મરને નહી જીનેમે. = ગીરા જમીનપે,

—o—

મુજકો મુલક ફીર ચુકા માસુકકા પતા નહી કઇ ઠીકાનેમે = મહે ફીર ભટકતા
નહી જંગલમે નહી જમાંનેમે. = મહે ફીર ભટકતા,
મોબત લગી હએ તેરી મેરી, ઉસ દીનસે મુજકો નહી આરામ = મર જાતે તો બહેતર
કેઉંકે ઇસ્કમે મુજે નહી સુજતા કામ. = મર જાતે તો બહેતર,
મેરા તેરા ઉવા ફ્જેતા, જીઆંમે નાહક મુજે તુને કીઆ બદલામ = માર નીગાહકા
તીર મુજે, કાંહા જાકે તુને કીઆ મુકામ. = માર નીગાહકા,
મુખસે મહેને બોતી સમજાયા, નહી બાકી રખા સમજાનેમે = મહે ફીર ભટકતા
નહી જંગલમે નહી જમાંનેમે. = મહે ફીર ભટકતા,

૨—ચોક

મીનત કરતે હએ તેરે લીએ, મુલ્કે મુલ્ક ફીર ચુકે હએ હમ = મરે પડે હએ
ઇસ્કમે તેરે લીએ મેરા જાતા હએ દમ. = મરે પડે હએ,
મુસીબત પડી દીલપે મેરે, મહેને બોત સયા હએ રન્જો ગમ = મીલનેકા ઇરાદા
મેરા હએ, મુજસે સહા નહી જાતા સીતમ. = મીલનેકા ઇરાદા,
મુખસે મહેને બોતી સમજાયા, નહી બાકી રખા સમજાનેમે = મહે ફીર ભટકતા
નહી જંગલમે નહી જમાંનેમે. = મહે ફીર ભટકતા,

૩—ચોક

મરનેકા નહી ઓફ હમે હએ, મુસકીલસે કતે સુબો સાંમ = મેરે દીલપે
મુસીબત ગીરી હએ બોતી સુનો તમાંમ. = મેરે દીલપે,
માલ ખજાના ફ્ના કરકે, લેતા હરદમ મુખ તેરા નાંમ = માસુકકે વાસ્તે
ઓ મહેને ખોયા ગીરોકા મેરા દાંમ. = માસુકકે વાસ્તે,
માસુકોશે ફાએદા નહી હએ, અપના મન મીલાનેમે = મહે ફીર ભટકતા
નહી જંગલમે નહી જમાંનેમે. = મહે ફીર ભટકતા,

૪—ચોક

મીર રતનગીર ખેઆલ બનાતે જીસકા મુલકોમે હે શર નામ = મુરસદ મેરે
દાદાભાઇને પીલાયા મુજકો જામ. = મુરસદ મેરે,
માલકકી ઇઆદીમે રાત દીન, ખડા રહેતા હએ મણીરાંમ = મુજે દોશ મીલા હએ
કાંનજી મુખ કહે તીરથ કર કાસી ધામ. = મુજે દોશ મીલા હએ,
ભીમકા ચોવંગ કહે આઇશા નામ તેરા બડેગા છન્દો બનાનેમે = મહે ફીર ભટકતા
નહી જંગલમે નહી જમાંનેમે. = મહે ફીર ભટકતા,

——0——

ફીઆ ખુદાને બનાયા પેઆરી અપને દોનુકા જોટા=ફીકર તું મત કર
થોડે દીનસે હો જાઉંગા મહે મોટા. = ફીકર તું મત કર,
બાલપના મહે તેરા દેખકે મેરે દીલમે દયા આઇ=ઉસી વાસ્તે
અય પેઆરી કછુ ન તુજકુ સતાઇ.=ઉસી વાસ્તે,
દીલકે હાલ કહેતી હએ સબશે, જરા નહી દીલમે સરમાઇ=બોત દીન પડે હએ
આગે, અબીસે ફીઉં તું ગભરાઇ.=બોત દીન પડે હએ,
મેરે મેતો બોતી ગુન હએ પેઆરી, મહે નહી હુ છોટા=ફીકર તું મત કર
થોડે દીનસે હો જાઉંગા મહે મોટા. = ફીકર તું મત કર,

૨—ચોક

બાલપનેમે તું આઇ બાગમે જબશે મહે તુજપે મોયા=મહેને માત પીતાકુ
મેરા હાલ કયા, મહે બોતી રોયા. = મહેને માત પીતાકુ,
જબ સંગત કી તેરી સાથ, તબસે મહેને માલ મતા ખોયા = એઇ ઇરાદા
મેરા હએ, તેર પાસ મહે નહી સોયા.=એઇ ઇરાદા,
અદા બાંકી, કમર પતલી, મુખ તેરા ગુલાબકા ગોટા=ફીકર તું મત કર
થોડે દીનસે હો જાઉંગા મહે મોટા. = ફીકર તું મત કર,

૩—ચોક

હસી ખુસીશે કોઇ દીન, મહે તેરે મહેલમે આઉંગા=તેરે ખાતર
ખાનેકુ મેવા મીઠાઇ લાઉંગા.=તેરે ખાતર,
બોસ્સા લેઉંગા તુજકો મહે અપની ગોદમે બીઠાઉંગા = બોત પેઆર કર
તું ચાહેગી ઓ મહે કરકે જાઉંગા.=બોત પેઆર કર,
દીલ ચાહેસો મંગલે મેરેસે, મુજે કીસી બાતકા નહી ટોટા=ફીકર તું મત કર
થોડે દીનસે હો જાઉંગા મહે મોટા.=ફીકર તું મત કર,

૪—ચોક

દાદાભાઇ ઇઉં કહેતે આસક, જુઠા હએ સારા સનશાર=પ્રભુરામ ચાપસી
કહે રંડીકા નહી કરના ઇતબાર.= પ્રભુરામ ચાપસી,
સેંકડો આસક મરે ઇસ્કમે, બેવફા હોતી હએ નાર=હમ ઇસ્ક ન કરતે
ચાહે તું દુસરા કોઇ કરલે ઇઆર.=હમ ઇસ્ક ન કરતે,
મણીરાંમજી કહે આસક, અબકા જમાંના હએ ખોટા=ફીકર તું મત કર
થોડે દીનસે હો જાઉંગા મહે મોટા.=ફીકર તું મત કર,

——o——

પી કે નશાં વહેદતકા, ઉવે મસતાંન તુમારે કુચેમે* = ઝુમ રહે હમે
કરતે તોફાન તુમારે કુચેમે. = ઝુમ રહે હમે,
જીશ દીનશે મારે વો હમે ખુસ ખાંન તુમારે કુચેમે = ઉશી દીનસે
તરફે જી જાંન તુમારે કુચેમે. = ઉશી દીનસે,
લાખો દફે ફીરતે હમે, હમ તો આંન તુમારે કુચેમે = મારે મારે
ફીરતે દીલજાન તુમારે કુચેમે. = મારે મારે,
કોઇ ઇઆરશે હમારી નહી પહેછાન તુમારે કુચેમે = જુમ રહે હમે
કરતે તોફાન તુમારે કુચેમે. = જુમ રહે હમે,

૨—ચોક

માલ જર ધન દોલત ફીઆ ખુરબાંન તુમારે કુચેમે = ફીરે ભટકતે
તજ અપનાં મકાંન તુમારે કુચેમે. = ફીરે ભટકતે,
બસ્તી શારી દીખતી હમે વેરાન તુમારે કુચેમે = ફીદા હુવે હમ
ફશા હમે પ્રાંન તુમારે કુચેમે. = ફીદા હુવે હમ,
દીવાંને હો ગયે દીખે મહેદાંન તુમારે કુચેમે = જુમ રહે હમે
કરતે તોફાન તુમારે કુચેમે. = જુમ રહે હમે,

૩—ચોક

જાની સનમ દીલભરને ખીલાયા પાંન તુમારે કુચેમે = મોએની દાલી
ભુલે શબ તાંન તુમારે કુચેમે. = મોએની દાલી,
હમકો ઉસકે મીલનેકા હરમાન તુમારે કુચેમે મીલાદો હમકુ
ઉસીકી સાન તુમારે કુચેમે. = મીલાદો હમકુ,
મારી તેગ કતીઆર ભવે કમાંન તુમારે કુચેમે = જુમ રહે હમે
કરતે તોફાન તુમારે કુચેમે. = જુમ રહે હમે,

૪—ચોક

બફેજ બન્દા ઝરીફ પરે દીવાન તુમારે કુચેમે = મીર ઓર દારાં
કથ ગાતે ગેઆંન તુમારે કુચેમે. = મીર ઓર દારાં,
ખરસેદજી સેઠ સાપુરજીકા ધીઆંન તુમારે કુચેમે = સબ કોઇ જાને
રહે જામાશ પીરાંન તુમારે કુચેમે. = સબ કોઇ જાને,
મણીરાંમકુ મીલા હમે કલગી નીશાંન તુમારે કુચેમે = ઝુમ રહે હમે
કરતે તોફાન તુમારે કુચેમે. = ઝુમ રહે હમે,

---

* તુમારે કુચેમે એટલે તમારા મોહલ્લામો.

——o——

તું બને લેલી જો પેઆરી, તો મહે મજનું દીલદાર બનું = તું બને જો માસુક
આહમે તેરા મહે તાબેદાર બનું. = તું બને જો માસુક,
તું બને જો શોસન જેલ, તો મહે આસક સાહજાન બનું = તું બને બાગ તો
તેરી રખવાલીકુ બાગબાન બનું. = તું બને બાગ તો,
તું બને પારધી, મહે તેરે હાતમે તીર કમાંન બનુ = તું બને શેહેર તો
મહેબી એક ભીતર ખાસા મકાંન બનું. = તું બને શેહેર તો,
તું બને સબજ પરી, મહે ગુલફાંમ ગલેકા હાર બનું = તું બને જો માસુક
આહમે તેરા મહે તાબેદાર બનું. = તું બને જો માસુક,

૨—ચોક

તું બને જો પતંગ પેઆરી, મહે ઉરાને લીએ દોર બનું = તું બને જો મોતી
યો મોતી ચુમનેકુ મહે મોર બનુ. = તું બને જો મોતી,
તું બને બરસાદકી ઝરીઆ, મહેતો ગતા ગંભોર બનુ = તું ગાવે બેઆલ તો
મહે તેરી જબાંકે અનદર સોહોર બનુ. = તું ગાવે બેઆલ તો,
તું બને રાજા રજપુત, મહે તેરે દસ્તોમે તલવાર બનું = તું બને જો માસુક
આહમે તેરા મહે તાબેદાર બનું = તું બને જો માસુક,

૩—ચોક

તું બને જો મોએના રાણી, મહે બતાઉ છેલ બનુ = તું બને જો ચોસર
અહે પેઆરી મહે પાશેકા બેલ બનુ. = તું બને જો ચોસર,
તું બને જો બાગ બગીચા, ઉવાપે ખુસરંગ મેહેલ બનું = તું બને સેલાંની
તેરી સેહેલકે લીએ મહે રેલ બનુ. = તું બને સેલાંની,
તું બને જો મેરી પેઆરી, મહેબી તેરા એક ઇઆર બનુ = તું બને જો માસુક
આહમે તેરા મહે તાબેદાર બનુ. = તું બને જો માસુક,

૪—ચોક

તું બને ઝેરીલી નાગન, મહેતો કાલા નાગ બનું. = તું બને ચમેલી
મોગરા, મહે તો ખુસરંગ બાગ બનું. = તું બને ચમેલી,
તું બને જો ગજલ તપા, મહે તો છતીસ રાગ બનું = તું બને જો જાની
અહે જાની તેરે દીલકા દાગ બનું. = તું બને જો જાની,
મણીરાંમજી કહે કલગી ખોરતકા મહે ભરથાર બનું = તું બને જો માસુક
આહમે તેરા મહે તાબેદાર બનું. = તું બને જો માસુક,

——o——

તું બને જો તેગ, તબર, ખનજર, તો મહે તલવાર બનું=તું બને બાદશાહ
તો મહે તેરા બીરબલ હુશીઆર બનું.=તું બને બાદશાહ,
તું બને બદરેમુનીર, તો મહે આસક એનજીર બનું=તું બને હીર તો
અહે જાની મહેબી રાજા ફકીર બનું.=તું બને હીર તો,
તું બને ગર પારધી, તો મહેબી બાંકા તીર બનું=તું બને જો લેલી
તો જાની મહે મઝનુ ગમગીર બનુ.=તું બને જો લેલી,
તું બને મહેબુબ નાજની, તો મહે તેરા દીલદાર બનું=તું બને બાદશાહ
તો મહે તેરા બીરબલ હુશીઆર બનું.=તું બને બાદશાહ,

૨—ચોક

તું બને માણુક મોતી, મહે હીરે ઝવાએર લાલ બનું=તું બને એલારી
તો મહે લકરી પતા ઓર ધાલ બનું.=તું બને એલારી,
તું બને જો નદી નાલા, તો મહે પાણી ઓર તાલ બનું=તું બને જો મછલી
તો મહે તુજે પકરને લીએ જાલ બનું.=તું બને જો મછલી,
તું બને જો આસક મનસુર, તો મહેબી સુલી દાર બનુ=તું બને બાદશાહ
તો મહે તેરા બીરબલ હુશીઆર બનું.=તું બને બાદશાહ,

૩—ચોક

તું બને જો બામન, તો મહે ભગવત પોથી પુરાંન બનું=તું બને જો ગોપી
અહે જાની મહે નન્દકા કાંહાન બનું.=તું બને જો ગોપી,
તું બને જો બીન બાંસરી, તો મહે રાગની તાન બનું=તું બને જો પેઆરી
સોપારી. તો મહે નાગર પાન બનું.=તું બને જો પેઆરી,
તું બને બાગબાંન, તો મહે બાગ ચમન ગુલજાર બનું=તું બને બાદશાહ
તો મહે તેરા બીરબલ હુશીઆર બનું.=તું બને બાદશાહ,

૪—ચોક

તું બને જો દેવ મુરતી, તો મહે બાશા દેવલ બનું=તું બને જો દરખત
તો મહે દરખતકે ઉપર ફુલ બનું.=તું બને જો દરખત,
તું બને જો પાશા ગીરદી, તો મહે રાજા નલ બનું=તું બને પહેલવાંન
તો દારાં કહે મહેબી એક મલ બનું.=તું બને પહેલવાંન,
તું બને માસુક પેઆરી, તો મણીરાંમ કહે મહે ઇઆર બનું=તું બને જો બાદશાહ
તો મહે તેરા બીરબલ હુશીઆર બનું.=તું બને બાદશાહ,

——o——

ચાહે જીશ તરાહ જુલ્મ કરો, હમ હએ નીભાહા કરનેવાલે = ફીરા ગલે પર
ખનજર, તો નહી હમ હાહા કરનેવાલે. = ફીરા ગલે પર,
કશમ ખોદાકી મુજકુ તેરી ઇઆદ જીસ વખત આવે = બદન હએ મેરા
ખાવે ગસ, રૂ અનદરશે ગભરાવે. = બદન હએ મેરા,
સીવાએ તેરે દીદકે દીલભર, ઓર બાત મુજે નાં ભાવે = મીલે જો દીલભર
લીપત ગલેશે દીલકુ બહેલાવે. = મીલે જો દીલભર,
સીવાએ તેરે, ઓર કીસીકી, નહી ચાહા કરનેવાલે = ફીરા ગલે પર
ખનજર, તો નહી હમ હાહા કરનેવાલે. = ફીરા ગલે પર,

૨—ચોક

દમ રહે જાતા હએ આસકોકા, અગર સુલીપર જા લટકે = નીકલ જાવે રૂ
કાંહા લગસે ઓર કાંહા જાકે ભટકે. = નીકલ જાવે રૂ,
ચાહમે દેતા હએ જાન અપની, સુનો ઇઆરો બે ખટકે = દરપે તેરે
આનકે રાત દીન શરકુ હમ પટકે. = દરપે તેરે,
મનશુરકે માનીન્દ ચરે દારપે, ઊંવા પરભી વાહા કરનેવાલે = ફીરા ગલે પર
ખનજર, તો નહી હમ હાહા કરનેવાલે. = ફીરા ગલે પર,

૩—ચોક

ભટક ભટક મઝનુંકે માનીન્દ શેહેરાકી ખાખ છાની હમને = તીસપે પેઆરે
ન દેખા તેરે કોઇ સેઆંની હમને. = તીસપે પેઆરે,
ઇઆંતક તમાં કર દીઆ હાલ, ઓર ખુનકા કીઆ પાની હમને = લાખો કહીથી
ઓરોને, એક નહી માની હમને. = લાખો કહીથી,
એક દીદકે શીવાએ તેરે, ના કીસપે નીગાહા કરને વાલે = ફીરા ગલે પર
ખનજર, તો નહી હમ હાહા કરને વાલે. = ફીરા ગલે પર,

૪—ચોક

ઝરીફકે અફજાલસે સુનો ખેઆલ હમ કરે રકમ = દેખ તેગકુ
કહી સાહેરોકે રૂક જાતે હએ દમ. = દેખ તેગકુ,
મીર હમેસાં સાદ હો દીલમે, મદમપે તેરે સાહહે ઉમમ = દાંરાં કહેતા
મણીરાંમ ખતમ કર તું ઇઆંશે કલમ. = દાંરાં કહેતા,
સખુન ફાંમ થોડે હએ, ખોત હએ વાહા વાહા કરને વાલે = ફીરા ગલે પર
ખનજર, તો નહી હમ હાહા કરને વાલે. = ફીરા ગલે પર,

—o—

સુબ્મો સામ એ દીલકે ગંમમે દીલ રહેતા બેકરારે=ઇમ્આરકે ગંમમે
ફીરતે બીઆબાંન મારે મારે.=ઇમ્આરકે ગંમમે,
દીલકે ખાતર શેહેર છોર જંગલકી ખાખ છાની હમને=જીગર જલાયા
પીઆ ખુનકા કરકે પાની હમને.=જીગર જલાયા,
અવલ દીલ દેકે નાદાનકુ, કરલી નાદાની હમને=સમજાતેથે
સેકરો, ફાસીકી નહી માંની હમને.=સમજાતેથે,
દીલ નહી સહમજા હરગીજ, બાતકુ સહમજાતે બારંમબારે=ઇમ્આરકે ગંમમે
ફીરતે બીઆબાંન મારે મારે.=ઇમ્આરકે ગંમમે,

૨—ચોક

દીલને કયા નહી માંના, હમને લાખો તરેહ સહમજાયા હએ=દીલ નહી સહમજા
આખેર ઇસ્કોમે લલચાયા હએ.=દીલ નહી સહમજા,
રન્જો અલમ ગંમ સીતમ મુસીબત સદમાં દીલપે ઉઠાયા હએ=મુરગ બીસમીલકી
તરાહસે જમીનપે દીલ તરફાયા હએ.=મુરગ બીસમીલકી,
લે જોગીકા ભેસ. ફીરે સબ દેસ, તજકે ઘરદારે=ઇમ્આરકે ગંમમે
ફીરતે બીઆબાંન મારે મારે.=ઇમ્આરકે ગંમમે,

૩—ચોક

માસુકોકી ચાહમે દીલને નહી મેરે આરાંમ કીઆ=કસમ ખુદાકી
લગા દીલ તબસે હમકુ બદલાંમ કીઆ.=કસમ ખુદાકી,
દીન દુનીઆસે ખોયા મુજે, ઓર ઇસ્કને નાં કામ કીઆ=જીઆ મહે જાતા હું
ઉવા ઇઆદ ઉસકી સુબો ઓર સામ કીઆ.=જીઆ મહે જાતા હું,
જાન માલ જર કુરબાંન કરકે, ઉવે જાનકિ અખતીઆરે=ઇમ્આરકે ગંમમે
ફીરતે બીઆબાંન મારે મારે.=ઇમ્આરકે ગંમમે,

૪—ચોક

બકેઅ બન્દા ગરીફ કહે, દીલ દેકે એ દીલ પસતાતા હએ=મીર ઓર દાંરાં
ઇસ્કોકા અહેવાલ સબકુ સુનાતા હએ.=મીર ઓર દારાં,
બરસેદજી કહેતે હએ નાઆ બસ ઇસ્ક કરને જો ચાતા હએ=કહે કાંનજી
ખોદાકી કસમ, વો જાન ગમાતા હએ.=કહે કાંનજી,
મનીરાંમસે કલગીવાલા કીઆ કરેગા ગુફતારે=ઇમ્આરકે ગંમમે
ફીરતે બીઆબાંન મારે મારે.=ઇમ્આરકે ગંમમે,

—o—

૨—જો અલમ દુખ દરદ સીતમ જો ઇસ્ક ચીજકે પાશ ન હો = તો ફીર આસક
જીઆંમે અસર તલક ઉદાશ ન હો. = તો ફીર આસક,
આસક ઇસ્કમે રહે મુફતીલા, ઇઆરકી ઇનતેજારીમે = દીન ઓ સારા
ભટકતે, રાત કતે ગમખારીમે. = દીન ઓ સારા,
સુભો સામ હર વખ્ત આસક રહેતે તાબેદારીમે = દીલ આસકકા
હમેસા ફસા ઇઆરકી ઇઆરીમે. = દીલ આસકકા,
આસક બને બેપરવા, ઉનકુ ભુખ ઓર કુચ પેઆશ ન હો = તો ફીર આસક
જીઆંમે અસર તલક ઉદાશ ન હો. = તો ફીર આસક,

૨—ચોક

તજે અપના ઘરદાર, આસક ફના કરે સબ માલ ઓર ધન સબસે નેઆરે
રહેતે તજ દેતે હએ ઘર ઓર વતન. = સબશે નેઆરે,
આસક અપને હાતશે કર લેતે હએ જીકા જતન = ગમ ખાતે હએ
ઓર સહેતે હરદમ વો રંજો મહન. ગમ ખાતે હએ,
સુભો સામ નહી આરામ, આસકકુ મીલનેકી જો આશ ન હો — તો ફીર આસક
જીઆમે અસર તલક ઉદાશ ન હો. = તો ફીર આસક,

૩ - ચોક

હાલ તબાહ કર દેતે આસક, મીલનેકુ દીલદાર લીહે = મારે મારે
ભટકતે, કરને દો ગુફતાર લીહે. = મારે મારે,
હાતમે રૂકા આસક ફીરતે હએ શરે બજાર લીહે = કોઇ બતાવે
હુવે દીવાને દીલભર ઇઆર લીહે. = કોઇ બતાવે,
શુનો દોસ્તો આસકકુ જો માશુકકા વીસવાશ ન હો = તો ફીર આસક
જીઆમે અસર તલક ઉદાશ ન હો. = તો ફીર આસક,

૪—ચોક

બકેઅ બન્દા ઝરીફ કહે, ગરચે કોઇ કરને ચાહાતે પેઆર = પેઆર કરો તો
દોસ્તો જુદા ન કરનાં દીલશે ઇઆર. = પેઆર કરો તો,
મીર ઓર દાંરાં કહે, અઇસી ચાહમે ચલ જાએ તલવાર = ઇસી ચાહમે
સુનો તુંમ, મનસુરનેભી પાઇ દાર. = ઇસી ચાહમે,
મણીરાંમ કહે આસક વો હએ, જીસકુ જીનેકી આશ ન હો = તો ફીર આસક
જીઆમે અસર તલક ઉદાશ ન હો. = તો ફીર આસક,

——0——

સુનો દોસ્તો ગરચે જીઆમે ગુલે ઇસ્કમે બાશ ન હો = તો દુનીઆંમે
કબુ આસકકા હોતા નાશ ન હો. = તો દુનીઆમે,
તર્ક દેતે ધન માલકી આસક. બશ ઇઆરકી ઇઆરીમે = ફીરે ભટકતે
ઓંકે બદનામ ઓ દુનીઆદારીમે. = ફીરે ભટકતે,
પરે ફફોલે જીગરપે ગમકે, દીલભરકી દીલદારીમે = હાલ એ અપના
ન્યારે આસક બી લાચારીમે. - હાલ એ અપના,
દરદ મોબત ઉલફતકી, આસકકુ રહેતી કેઆસ ન હો = તો દુનીઆંમે
કબુ આસકકા હોતા નાશ ન હો. = તો દુનીઆમે,

૨—ચોક

મારે મારે ફીરે ઇસ્કમે, છોડકે અ ક અપના વતન = બનકે જોગી
કનઓંક દરપે લગા બઇઠે આસન = બનકે જોગી,
કબુ જલાવે જીગર જાનકુ, કબુ જલા દેતે તનમન = કબુ બાબકુ
લગા યે ફીરતે રહેતે હમે બનબન. કબુ બાબકુ,
આહા મોબતકી આસકકુ બીલકુલ કુચબી સનાશ ન હો = તો દુનીઆમે
કબુ આસકકા હોતા નાશ ન હો. = તો દુનીઆમે,

૩- ચોક

આસક ઇસ્કમે રહે મુફતીલા, દીલભરકે દીદાર લીએ = સુનો દોસ્તો
ભટકતે ફીરતે હમે મોબત પેઆર લીએ. સુનો દોસ્તો,
જલા દેતે હમે જીગર જાનકુ, આસા ક હાજાર લીએ = મારકે તેસ.
દરપે રહેતે બડે બીમાર લીએ. = મારકે તેસા,
સુનો અજીજો માસુકોમે ગરજે તરક ઊબાસ ન હો = તો દુનીઆંમે
કબુ આસકકા હોતા નાશ ન હો. = તો દુનીઆમે,

૪—ચોક

હું સાગરદ મહે બનદાકા, ઓર ઝરીફકા હું તાબેદાર = ફેહેદશે ઉનકે
દોસ્તો લીખા હું મહે તાજા ગુફતાર. = ફેહેદશે ઉનકે,
રહે પુરતપે દાસકે એ તેગ ઓર મીર હરબાર = કીઆ તાકાત હો
ગરચે કોઇ રકીબબી કર લેવે વાર. = કીઆ તાકાત હો,
કહે મનીરાંમ આસકકે માસુક કબી જો બાશ ન હો = તો દુનીઆંમે
કબુ આસકકા હોતા નાશ ન હો. = તો દુનીઆંમે,

——o——

દેકે દીલાસા દીલભરને, મોબત કર મુ મોર ગયા = ઇસ્ક ઇસારા
કરકે છલબલ, મુજે ઓ છોર ગયા. = ઇસ્ક ઇસારા,
ઉસ દીનસે નહી ચેન, પડે દીન રેન, તડફ્તે બીન જાની = ઉસી દીનસે
દોસ્તો તજા હુએ મહેને અન પાની. = ઉસી દીનસે,
આગેસે દીલ લગાકે માહેરૂ, ફીર કર ગયાં નાદાની = તડફ તડફકે
જાન જાતી હુએ મેરી, અહે દીલ જાની. = તડફ તડફકે,
કપત કતારી મારી સનમને, ફન્દસે ફતર ફોર ગયા = ઇસ્ક ઇસારા
કરકે છલબલ, મુજે ઓ છોર ગયા. = ઇસ્ક ઇસારા.

૨—ચોક

સુબો સામ રોતા હુ ઇઆદમે, ચસ્મ જારી રહેતે હુએ પુરનમ = કીસી તરેહશે
નહી બીસરતા હું મહે ઉસકા ગંમ. = કીસી તરેહશે,
આહા કે નાલે ભરે, ઇઆ તક ઇઆદ આતી ઉસકી હરદમ = નહી બીસરતી
મેરે બીસરાએમે હોગા બેદમ. = નહી બીસરતી,
મનસે મોએની દાલ, ચીતકા ચમરશ માંગ સહોર ગયા = ઇસ્ક ઇસારા
કરકે છલબલ, મુજે ઓ છોર ગયા. = ઇસ્ક ઇસારા,

૩—ચોક

લાબો કાસીદ ભેજે કોઇ પીછે નહી આતા હુએ = દીલજાનીકા
કોઇ અહેવાલ નહી હમકુ સુનાતા હુએ. = દીલજાનીકા,
ઇસકી જુદાઇશે પેઆરે, મેરા જી ગભરાતા હુએ = ઇઆદમે ઉશકી
રોતે રોતે મેરા દમ જાતા હુએ. = ઇઆદમે ઉશકી,
દીલ દરીઆશે દીલભર નીકલા, અદાશે અંગીઆ ઓર ગયા = ઇસ્ક ઇસારા
કરકે છલબલ, મુજે ઓ છોર ગયા. = ઇસ્ક ઇસારા,

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફ સદા એઆલોકી કરતે હુએ રકમ = મીર ઓર દાંરાં
કહે માસુકકી જાત બરી બે રેહમ. = મીર ઓર દાંરાં,
સાપુરજી ઓર બરશેદજી કહેતે હુએ પીરાંનકુ હરદમ = સબી છોડકે
કર તું ઇઆદ દોસ્ત હુએ પાક સનમ. = સબી છોડકે,
મનીરાંમ કહે, મોબતમે મન મીલા, આખર દીલ તોર ગયા = ઇસ્ક ઇસારા
કરકે છલબલ, મુજે ઓ છોર ગયા. = ઇસ્ક ઇસારા,

——o——

ચતચક્ષ અચપલ છેલછબેલી સબ્જી સબ નારી ફુલોશે=રંગ રંગેલી
ને અપની દેહે સીનગારી ફુલોશે.=રંગ રંગેલી,
નાજુક અલબેલીને અપની માંગ સવારી ફુલોશે=ફુલકી માલા
ગલેમે ગુથ ગુથ ધારી ફુલોશે.=ફુલકી માલા,
ફુલેકે પેને અનદર કીઆ કાંમ મીનાકારી ફુલોશે=સાજ શજે શીર
શજી તન ઉપર સારી ફુલોશે.=સાજ શજે શીર,
તંગ ચોલી હએ અજબ દીપતી, હએ જરતારી ફુલોશે=રંગ રંગેલી
ને અપની દેહે સીનગારી ફુલોશે.=રંગ રંગેલી,

૨—ચોક

ફુલકા દુપેટા ઓડા, સબ નકશ નીકારી ફુલોશે=શીરતી ઉશકે
લગી સબ ભરી કીનારી ફુલોશે.=શીરતી ઉસકે,
લટક લટક કર ચલી, જીઆ ખુલ રહી બાહારી ફુલોશે=બાગકે અનદર
ખુલી રંગ રંગકી કીઆરી ફુલોશે.=બાગકે અનદર,
ફુલકી વારી, ફુલકે દરખત, જીઆ ઝંમ રહી દારી ફુલોશે=રંગ રંગેલી
ને અપની દેહે સીનગારી ફુલોશે.=રંગ રંગેલી,

૩—ચોક

રેન ભઇ, આઇ અપને ઘર, કરી તઇઆરી ફુલોશે=મહેલકે અનદર
જાનીને સેજ શમારી ફુલોશે.=મહેલકે અનદર,
શીર ઓ નારને, અપને દસ્તમે, ભરી સબ થારી ફુલોશે=દીલમે યાદ હો
ઓરતી ખુબ ઉતારી ફુલોશે.=દીલમે યાદ હો,
શીર અપને પ્યારીંદકે સાથ, શબ રેન ગુજારી ફુલોશે=રંગ રંગેલી
ને અપની દેહે સીનગારી ફુલોશે.=રંગ રંગેલી,

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફને કી હએ દીલદારી ફુલોશે=મીર ઓર દારાં
કહે, કોઇ ચીજ નહી નેઆરી ફુલોશે.=મીર ઓર દારાં,
દેવ ધરમમે હરએક ચીજમે કામ અગારી ફુલોશે=ખરશેદજી કહે
બની શબ દુનીઆદારી ફુલોશે.=ખરશેદજી કહે,
મનીરાંમજી કહે લગી હએ મોહોબત હમારી ફુલોશે = રંગ રંગેલી
ને અપની દેહે સીનગારી ફુલોશે. = રંગ રંગેલી,

—o—

ઝલક દીખાકે મુજકુ, તેરે એ રૂપ અનવરને લુટ લીઆ=કીઆ દીવાંના
મેરા દીલ ઓ દીલભરને લુટ લીઆ.=કીઆ દીવાના,
જોરો જફા, હમપે સીતમ કર, સીતમગરને લુટ લીઆ=કીઆ ઇશારા
નીગે ગાઇલ ખનજરને લુટ લીઆ.=કીઆ ઇશારા,
બેહોશ ઓ કર ગીરે જમીનપર, દીલ એસ સબરને લુટ લીઆ=દીલ હમારા
તેરી એ કત્લ નજરને લુટ લીઆ.=દીલ હમારા,
મુરગ બીશમીલકી તરાહ તરફતે, દીલ ખુશ મીનતરને લુટ લીઆ=કીઆ દીવાના
મેરા દીલ ઓ દીલભરને લુટ લીઆ.=કીઆ દીવાના,

૨—ચોક

કદમ ઉલતા મેરા દાલ, તેરે ચવ ખતગરને લુટ લીઆ=મારા નજારા
મુજે તેરી એ ચમ્મ તર[illegible] લીઆ[illegible]-મારા નજારા,
સુને તેરે કાસીદસે. તેરી ખુસખ[illegible] [illegible] લુટ લીઆ=મરે પડે હમ
મુજે તેરી મોબત અ[illegible]રને લુટ [illegible] મ[illegible] પડે હમ.
દીલ દેકે દીનદારને, દી[illegible] ઓ દી[illegible] [illegible] લીઆ=કીઆ દીવાના
મેરા દીલ ઓ દીલભ[illegible] [illegible] લીઆ[illegible] [illegible]કીઆ દીવાના,

૩ ચો[illegible]

મોબતમે મન મીલા મહિર, [illegible]સેકે [illegible] ને લુટ લીઆ=ઝલક દીખાકે
મુજે તેરા ચહેરા સુન્દરને લુટ લીઆ=ઝલક દીખાકે,
જરે માલમે હીરે રતન, ઝલક મોતી [illegible] ને લુટ લીઆ=પરવાલાશા
ઉવા, તેરી સમા વજરને લુટ લીઆ.=પરવાલાશા,
દીખલાકે દીલ દરીઆશા દીલ, મુ[illegible]જરને લુટ લીઆ=કીઆ દીવાના
મેરા દીલ ઓ દીલભરને લુટ લીઆ.=કીઆ દીવાના,

૪—ચોક

બકેઝ બન્દા ઝરીફ કહે, ગુન તેગ તબરને લુટ લીઆ=દંગલ શારા
બીર દાંગં શાહરને લુટ લીઆ.=દંગલ શારા,
અજીજવાશી કહે, મજા શારા ખનજરને લુટ લીઆ=ખરશેદજી કહે
મેરા મન રગુ બીરહરને લુટ લીઆ.=ખરશેદજી કહે,
કહે મનીરાંમ, મેરા દીલ સબ બીરાદરને લુટ લીઆ=કીઆ દીવાના
મેરા દીલ ઓ દીલભરને લુટ લીઆ.=કીઆ દીવાના,

—o—

અતર શુગર અનચલ અલબેલી, બની ગુલે ગુલજારશી હૅએ = જુમ જુમ કે
ઝુલ્ફ દો બલ ખા રહી, જેઉં મારશી હૅએ. = જુમ જુમ કે,
પમબશે જીઆદા પેશાંનીકી ચમક ઓ ગોયા અંગારશી હૅએ = ભવે કમાંની
ઓર મીજગા જેઉં તીર કતીઆરશી હૅએ. = ભવે કમાંની,
રૂખશે ગુલ સરમાએ ગયે, ઓર નીગે દોનુ તલવારશી હૅએ = અલીફ ખડી હૅએ
સીધી જેઉં બીની તેગકી ધારશી હૅએ. = અલીફ ખડી હૅએ,
સરમાઇ ઇઆકુત લાલે લબકી, શુરખી નજબ ગુલદારશી હૅએ = જુમ જુમ કે
ઝુલ્ફ દો બલ ખા રહી જેઉં મારશી હૅએ. = જુમ જુમ કે,

૨—ચોક

ગલેકુ શીશા દેખે, તો ઉશકુ લગે ચોંત બીમારશી હૅએ = શીના સાફ હૅએ
ન આવે રૂબરૂ ઉસકે આરશી હૅએ = શીના સાફ હૅએ,
પીતકી તારીફ કીઆ કહું, ઓ ગોયા બીલોરકી દીવારશી હૅએ = મોઢે ગોલ હૅએ
નાજુક પીસતા દોનુ અનારશી હૅએ. = મોઢે ગોલ હૅએ,
ખુતન મોહીતર ઉવા, ખુશબુ નાફકી પાઇ મજેદારશી હૅએ = જુમ જુમ કે
ઝુલ્ફ દો બલ ખા રહી જેઉં મારશી હૅએ. = જુમ જુમ કે,

૩—ચોક

કલાઇ નાજુબ હથેલી પંજે હીનાકી લાલી હારશી હૅએ = હીરેશે જીઆદા
સફાઇ નાખુનમે ચમકારશી હૅએ. — હીરેશે જીઆદા,
શીકમ નરમ મખમલશે સફા હૅએ, ઝલ્ક ઝુલ્ફ ખંબદારશી હૅએ = બીંછુકે માનીન્દ
કમર બલ ખાતી ગોયા બલદારશી હૅએ. = બીંછુકે માનીન્દ,
રાન દેખકે અકલ ફીરસતેકી ભઇ ખુવારશી હૅએ = જુમ જુમ કે
ઝુલ્ફ દો બલ ખા રહી જેઉં મારશી હૅએ. = જુમ જુમ કે,

૪—ચોક

કદમ એડી તલવેમે પદમ હૅએ, ઓર ચમક ખુબ સીનગારશી હૅએ = દીલભર જાની
ને પહેની શારી, જરી કીનારશી હૅએ. = દીલભર જાની,
બફેઝ બન્દા ઝરીફ કહે, તેગ ચોલી બુતેદારશી હૅએ = શેઠ સાપુરજી
કહે, રંગ રંગેલી નાજુક નારશી હૅએ. = શેઠ સાપુરજી,
મનીરાંમ કહે, મેરા ઉસ્તાદ, ગેઆની દાદાભાઇ પારશી હૅએ = જુમ જુમ કે
ઝુલ્ફ દો બલ ખા રહી જેઉં મારશી હૅએ. = જુમ જુમ કે,

——o——

નાજ્ગો અલ્લ ચનચલ ચંદ્ર બદંની, સુરત શાવલી પેઆરી હઍ = છેલ છબેલી
ઓ અજબ રંગેલી નાજુક નારી હએ. = છેલ છબેલી,
સીઆનાં દસ્તમે લેકે સનમને અપની માંગ સવારી હએ = દીલ આસક્કા
માંગકે જખમ કીઆ તન ભારી હએ. = દીલ આસક્કા,
ફીર ઓ નાજનીને અપની દેહે, નખસખશે સીનગારી હએ = ઓારી શારી
સજી તન ઉપર ખુબ જરતારી હએ. = ઓારી શારી,
બાજુ બન્દ દોનુ દસ્તમે, રંગીન ચુરીઆં દારી હએ = છેલ છબેલી
ઓ અજબ રંગેલી નાજુક નારી હએ. = છેલ છબેલી,

૨—ચોક

લેંગા પહેના, ફીરતી ઉસકે ગોટા ઓર કીનારી હએ = અજબ દેખની
શજી તંગ ચોલી બુટેદારી હએ. = અજબ દેખની,
ભવે કમાંન, મુનતાંન, મીજગા તેગ નીગેહ કતીઆરી હએ = ગાએલ હોતે
જીશ વખ્ત આસકકુ ઉલ ઓ મારી હએ. = ગાએલ હોતે,
લચક લચક દગ ધરત ચલી નાર, જીઆ બાગો બાહારી હએ = છેલ છબેલી
ઓ અજબ રંગેલી નાજુક નારી હએ. = છેલ છબેલી,

૩—ચોક

ચલી બાગ દરમેઆન, જીઆપે તરેહ તરેહકી કેઆરી હએ = કલી કલી હએ
કેતકી કેવરા ગુલ ગુલજારી હએ. = કલી કલી હએ,
ગોલાબ ચમેલી મોગરા ફુલ રહી ખુબ ફુલવારી હએ = દરખાત દરખાત
ઝુમ રહી ગુલોકી દારી હએ. = દરખાત દરખાત,
દેખકે ઉસકા હુસ્ન, લાખો આસકકુ હુઇ બીમારી હએ = છેલ છબેલી
ઓ અજબ રંગેલી નાજુક નારી હએ. = છેલ છબેલી,

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફકુ હરદમ એ ઇનતેજારી હએ = મીર ઓર દાંરાં
સભામે છન્દ કથે તંકશારી હએ. = મીર ઓર દાંરાં,
ખરસેદજી શેઠ સાપુરજી સંગ ઘોદીબા બેલારી હએ = ઇભરાહીમ કહે
ખુદાકી ખુદરત નેઆરી નેઆરી હએ. = ઇભરાહીમ કહે,
અનીરાંમશે નહી બીશરતી, માલેકકી ઇઆદગારી હએ = છેલ છબેલી
ઓ અજબ રંગેલી નાજુક નારી હએ. = છેલ છબેલી,

—o—

કહે રાધીકા સુનો સખેરી, મોહન પેઆરે ચલ ગયે = મદન મોરારી
છોડકે, હમશે નેઆરે ચલ ગયે. = મદન મોરારી,
નાગર નત ગીરધર ગોવર ધન બનશીવારે ચલ ગયે = દેકે દીલાશા
મુજે, વો કર લાચારે ચલ ગયે. = દેકે દીલાશા,
કુબજા બેરન ભઇ, ઉસ લીએ તજ ઘરદારે ચલ ગયે = નહી હમે માલુમ
કીશ લીએ ક્રીસ્ન મોરારે ચલ ગયે. = નહી હમે માલુમ,
દીન રેન, નહી ચેન પડે, કરકે બેકરારે ચલ ગયે = મદન મોરારી
છોડકે, હમશે નેઆરે ચલ ગયે. = મદન મોરારી,

૨—ચોક

કીઆ જાને કીઆ ઉવા, સખી વો નંદકે દુલારે ચલ ગયે = છોડકે મુજકુ
રાતકા કરકે એકરારે ચલ ગયે. = છોડકે મુજકુ,
કછુ ન ખતા કીઆ મહેને, ઓ મોહન હમારે ચલ ગયે = કહેતી રાધીકા
મેરે ચસમોકે તારે ચલ ગયે. = કહેતી રાધીકા,
નહી માલુમ મુજે પડી, છુપીશે ઉઠ શકારે ચલ ગયે = મદન મોરારી
છોડકે, હમશે નેઆરે ચલ ગયે. = મદન મોરારી,

૩—ચોક

આઇસીબી નહી ખબર કે મોહન નાથ દુવારે ચલ ગયે = ગોકુલ મથુરા
છોડકે, જમનાં કીનારે ચલ ગયે. = ગોકલ મથુરા,
ઉવાંખી નહી દીખતે હમે, ન માલુમ ગવા આરે ચલ ગયે = કહેતી સખીઆ
ઓવન કુબરીકે લારે ચલ ગયે. = કહેતી સખીઆ,
હમને કલ દેખે, સંગ ઉસકે ગલ બઇઆ દારે ચલ ગયે = મદન મોરારી
છોડકે, હમશે નેઆરે ચલ ગયે. = મદન મોરારી,

૪—ચોક

ઝરીફ બન્દા કહે, રાધાકે પાલનહારે ચલ ગયે = મીર ઓર દાંરાં
સભામે છન્દ ભલકારે ચલ ગયે. = મીર ઓર દાંરાં,
જામાશજી પીરાન કહે, કલગીપે ખેઆલ હમ મારે ચલ ગયે = ખરશેદજી કહે
નીશાન કલગીકા ઉતારે ચલ ગયે. = ખરશેદજી કહે,
મનીરાંમ કહે મોહન મીલે, શીર દુઃખ સંકટ શારે ચલ ગયે = મદન મોરારી
છોડકે, હમશે નેઆરે ચલ ગયે. = મદન મોરારી,

—0—

૭૪ લંગડી રંગત-દુન્યાના બેઆલપર બેઆલ (ઉલટા)

બેહેરાત કીએસે દોજખ મીલા, ઓર પાપ કીએ જીનત પાયા=બદી કીએસે
સુખ મીલા, નેકી કીએસે દુઃખ આયા.=બદી કીએસે,
અગનીમે ધસકે થન્ડે ઉવે, ઓર થન્ડે પાનીમે જલ ગયે હમ=પહેરોવાલે
ન ચલતે, બીના પહેરસે* ચલ ગયે હમ.=પહેરોવાલે,
લાખો ફોજસે નહી હતે, ઓર એક જનસે તલ ગયે હમ=બીન પાણીમે
ડુબ ગયે, ભગસાગરસે નીકલ ગયે હમ.=બીન પાણીમે,
ધરમી થે સો માગન લગે, પાપીકુ મીલ ગઇ માયા=બદી કીએસે
સુખ મીલા, નેકી કીએસે દુઃખ આયા.=બદી કીએસે,

૨—ચોક

કાજીલસે નહી પરે, કછુ, ઓર બીના પરાએ પરતે હમ=મુરખસે શીખકે
એઆન બરે પનદીતોસે જગરતે હમ.=મુરખસે શીખકે,
સીરીથી હમ નહી ચરે, ઓર બીના સીરીથી ચરતે હમ=ગીદરકુ દેખકે
દર ગયે, ઓર સેહેરોથી† જા લરતે હમ.=ગીદરકુ દેખકે,
ગાનેવાલે નહી ગાતે, ગુગેને રાગ ઉલતા ગાયા=બદી કીએસે
સુખ મીલા, નેકી કીએસે દુઃખ આયા.=બદી કીએસે,

૩—ચોક

ખા પી કે તનદરોસ્ત ઉવે, ફીર ભોજનબી મંગવાતે હમ=ભુખ લગે તો
ઓ પેઆરે, કછુ ખાનાં નહી ખાતે હમ.=ભુખ લગે તો,
તાન શુરસે કછુ ન મતલબ, બીના તાનસે ગાતે હમ=બીના આંખોસે
દેખતે, બહેરેકુ છન્દ સુનાતે હમ.=બીના આંખોસે,
બુરાઇસે બન ગયે શહેનશાહ, ભલાઇ કર દીલ પસતાયા=બદી કીએસે
સુખ મીલા, નેકી કીએસે દુઃખ આયા.=બદી કીએસે,

૪—ચોક

બફેઝ બન્દા ઝરીફ સભામે સીધા છન્દ બનાવેગા=હએ સીધા મતલબ
પન ઇશકુ ઉલતા કર દીખલાવેગા.=હએ સીધા મતલબ,
મીર ઓર દારાં ખરશેદજી કહે, ભેદ નહી તું પાવેગા=શેઠ સાપુરજી કહે
જામાશજી બોલકે ભેદ બતાવેગા.=શેઠ સાપુરજી કહે.
મનીરાંમને બીકટ ભેદ ધોદીબાકુ સબ સમજાયા=બદી કીએસે
સુખ મીલા, નેકી કીએસે દુઃખ આયા.=બદી કીએસે,

---

* પહેર એટલે પગ. † સેહેર એટલે વાઘ.

—o—

આયા લગાડી મનથી મોહોબત મોહેનીની બરછી મારી = થયો દીવાનો
રાત દી કહા કરૂં પેઆરી પેઆરી. = થયો દીવાનો,
કુટમ કબીલા સરવે દોસતને તજી દીધાં ત્‍હારે સારૂં = દીલની વાતો
કોનને જઈ કહું, મોયું તેં મન માહરૂં. = દીલની વાતો,
અન પાની મહને કીઆરે ભાવે, જયારે મોહું જોઊં તાહરૂં = મનની આશા
ભાગી પડે, જેબી હું દીલમો ધારૂં. = મનની આશા,
ઝુરીઆ કરૂં છું દીલમો માહરા લાગી પ્રેમની કટીઆરી = થયો દીવાનો
રાત દી કહા કરૂં પેઆરી પેઆરી. = થયો દીવાનો,

૨—ચોક

ત્‍હારા વગર હએ દીલ પેઆરી, મહને ચેન પડે કેમ કરી = તાહરે કારણ
આઊં, પણ પાછો જાઊં છું ફરી ફરી. = ત્‍હારે કારણ,
રડી રડીને હું રાત ગુજારૂં, પણ તુંને દયા નહી આવે જરી = માહરૂં કહેણ
ખોટું નથી, સરવે વાતો છે ખરી. = માહરૂં કહેણ,
મહને ગમતું નથી ખાવું પીવું, તું ઈઆદ આવે વારી વારી = થયો દીવાનો
રાત દી કહા કરૂં પેઆરી પેઆરી. = થયો દીવાનો,

૩—ચોક

નથી સહમજતું માહરૂં દીલ, હું કેમ કરીને સહમજાઊં = સાંભલ પેઆરી
હું માહરા હાલ તુંને તમામ સંભલાઊં. = સાંભલ પેઆરી,
જે દાહડે તું નહી બોલે, તે દાહડે હું અન નહી ખાઊં = તાહરી પાશે
આવીને ઘડી ઘડી તુંને મનાઊં. = તાહરી પાશે,
ત્‍હારા વગર મહને કંઈ ગમે નહી, સુની લાગે દુનીઆ સારી = થયો દીવાનો
રાત દી કહા કરૂં પેઆરી પેઆરી. = થયો દીવાનો,

૪—ચોક

નથી જોઈતુ મહને ધન દોલત, નથી જોઈતાં ભાઈ મીતર = રાતને દાહડો
પેઆરી હું કરીઆ કરૂં છું તાહરી ફકર. = રાતને દાહડો,
કહેવાનુ હતું તે કહી ચુકો, હવે માયા રાખ માહરી ઉપર = દાદાભાઈ કહે
બેહુની મોહબત નીભાવે પ્રમેસ્વર. = દાદાભાઈ કહે,
મણીરાંમ કહે રડીઆ કરૂં છું, જીઆરે ઈઆદ આવે તાહરી = થયો દીવાનો
રાત દી કહા કરૂં પેઆરી પેઆરી. = થયો દીવાનો,

—o—

મતલબના સઉ કુતુમ સગા, અને મતલબના રહે ભાઇ મીતર = કોઇ નહી શાથી
નીન્દરાથી જાગ, ભજન ભગવતનું કર. = કોઇ નહી શાથી,
રાતને દાહડો આ દુનીઆની મમતામાં સઉ લપટાયા = ઘણી મહેનતથી
મરી મરીને મેલવેછે માયા. = ઘણી મહેનતથી,
બલી બલીને ભેગુ કરે ધન, માયા જોઇને લલચાયા = છે માયા ખોટી
ના આવે કાંમ, આખર કપટી કાયા. = છે માયા ખોટી,
વશ કીધીછે પાંચો ચીજને, ભુલી ગયા સઉ પ્રમેસ્વર = કોઇ નહી શાથી
નીંન્દરાથી જાગ, ભજન ભગવતનું કર. = કોઇ નહી શાથી,

૨—ચોક

નાહી ધોહીને પુજા કીધી, તેથી નીરમલ નહી થાએ તન = આ દુનીઆમાં
રહીને, કરવા લાગા સઉ બદ લછંન. = આ દુનીઆમાં,
છ સાશતર, ચાર વેદ, સીખીને પંડીત કેહેવાએછે બ્રામન = કાંમ ક્રોધમાં
પાપમો, લપટાએલું રહે તેવોનુ મન. = કામ કરોધમાં,
વગર ભણે ગણેથી ભજો, તો મલશે પોતે શ્રી હર હર = કોઇ નહી શાથી
નીન્દરાથી જાગ, ભજન ભગવતનું કર. = કોઇ નહી શાથી,

૩—ચોક

નારાએણનું નાંમ લેવાથી, સરવે વગન ટલી જાશે = ધ્યાંન ધરીને
રટન કરો તો પુરી થાએ મનની આશે. = ધ્યાંન ધરીને,
જાણી જોઇને પાપ કરો, નહી પુનનો મારગ તમને પાશે = આખરી વખત
માલ ધન સગા સઉ કોઇ નહી થાશે. = આખરી વખત,
શાહમજાણી સહમજ ગુનીજન, ધ્યાંન પ્રભુનું હમેશ ધર = કોઇ નહી શાથી
નીન્દરાથી જાગ, ભજન ભગવતનું કર. = કોઇ નહી શાથી,

૪—ચોક

જીઆરે અવતરીઆ માએને પેટે, તીઆરે તહમે આ દેહી ધરી = દાદાભાઇ કહે
બાલપનમો નહી કંઇ ભગતી કરી. = દાદાભાઇ કહે,
લીધી લાલી, આવી જુવાંની, તીઆરે તમારી બુધી ફરી = બુઢાપનમો
વાહલું રહે મન પ્રભુપર હર ગરી. = બુઢાપનમો,
લાલ મનીરાંમ બેઆલ બનાવે, સહમજે કોઇ ગુની ચાતર = નહી કોઇ શાથી
નીન્દરાથી જાગ, ભજન ભગવતનું કર. = નહી કોઇ શાથી,

—o—

ખોદા તું સબકા માલક, તેરી ખુદરત સબશે નેહારી હૅએ=પાલનવાલા
દાતા, તેરી હીકમત હજારી હૅએ.=પાલનવાલા,
એસો આરામમે તુંઇ, ઓર તું ગમ સીતમ શબ શહેતા હૅએ=ઘટ ઘટ અનદર
તુંઇ હૅએ, હરએક જગાપે રહેતા હૅએ.=ઘટ ઘટ અનદર,
માલ ધનકુ ફના કરકે, જો ઇનશાન તેરા નામ લહેતા હૅએ=અઇશા તું માલક
હાલમે ગધાશે અમીરી દહેતા હૅએ.=અઇશા તું માલક,
રાસ્ત ઇનસાફ કરનેવાલા, તેરી રચના ભારી હૅએ=પાલનવાલા
દાતા, તેરી હીકમત હજારી હૅએ.=પાલનવાલા,

૨—ચોક

નીગાહ રખે તું એકી સબપે, દીન દુનીઆકા હૅએ મુખ્તીહાર=નેકી બદીમે
વીનંતી તેરી હોતી હૅએ હરબાર.=નેકી બદીમે,
કયા ઇઆ હીકમત સબી ચીજમે, તેરી રચના અપ્રમપાર=પાર ન પાવે
ટોટા નહી નફા હૅએ તેરી દરબાર.=પાર ન પાવે,
રીત ભાતમે શારી જીઆનમે તેરી જેહેજેહેકારી હૅએ=પાલનવાલા
દાતા, તેરી હીકમત હજારી હજારી હૅએ.=પાલનવાલા,

૩—ચોક

આપ સબી હીકમત કરતા, ઓર આપી સબશે નીઆરા હૅએ=પાપ પુનમે
નેમ ધરમમે તેરા શાહારા હૅએ.=પાપ પુનમે,
શબમે દીખે, ઓર અલંગ રેહેતા, અઇશા તું પાલનહાર હૅએ=જનમ જનમકે
દાગ જીગરકે મીતાનેવાલા હૅએ.=જનમ જનમકે,
શામીમે તું, ઓર સુબમે તું, તેરી શબમે ઇઆરી હૅએ=પાલનવાલા
દાતા, તેરી હીકમત હજારી હૅએ.=પાલનવાલા,

૪—ચોક

લાખો ઇનશાન અપને મુખશે, હર રોજ પુકારે તેરા નામ=ઝીક્ર બન્દા
મથન મજકુર પડે, કરે સીધ કામ.=ઝીક્ર બન્દા,
તસ્બી શરાતે માર, ઓર દારાં પડે નીત તેરા કલામ=સાપુરજી કહે
રાગ લંગડીકા જમાશજી ગાતે તમામ.=સાપુરજી કહે,
ખરશેદજી ઓર મનીરામ તેરે કદમોપે વારી હૅએ=પાલનવાલા
દાતા, તેરી હીકમત હજારી હૅએ.=પાલનવાલા,

ઉપલા એખ્યાલની દર એક લાઇનનો પેહેલો પેહેલો બોલ, એકેક શાથે જોડીને વાંચો તો, ખોદાએતું માહારાંણી વીકટોરીઆને સદા સલામત રાખ, કીને ગુજરાતી લાઇન થશે, તેમજ પાસેનો એખ્યાલ ૭૬મો જુવો.

લંગડી રંગત

[સમાપ્ત.]

આનારને સુચનાં.

આએ ચોપડીમાં ફક્ત ત્રણ જાતનીજ રંગત નાંખેલી છે ખડી રંગત, તથા લંગડી રંગત, જેમાં લંગડી રંગત ગાવાની બ રંગતો કરતાં જુદીજ રીતની છે. લંગડી રંગતની પેહેલી, બ જવા પછી, બીજી લાઇન પોઇન્ટ સુધી પાછી ગાવી જોઇએ ચોપડીમાં ૫૪ મે પાંને લંગડી રંગતનો ખેઆલ પેહેલો જોવો –

તુંઇ સબ ઘટ ઘટમે રેહેતા, તુંઇ જગતકા પાલનહાર સનમ – તે
કીતે એક સન્ત ઉતર ગએ પાર સનમ. = તેરે નાંમસે,

ત્યારે ગાન

તુંઇ સબ ઘટ ઘટમે રેહેતા, તુંઇ જગતકા પાલનહાર સનમ = તે
કીતે એક સન્ત ઉતર ગએ પાર સનમ. = તેરે નાંમસે,
કીતે એક સન્ત ઉતર ગએ પાર સનમ.

એ રીતે બે લાઇનની ત્રણ ત્રણ લાઇન કરીને ગાયા રંગતના હરએક ખેઆલનો હરએક ચોક પુરો થાએ, કે ગાનારાએ શ્રુરપદ, એટલે ખેઆલની ઉપલી પેહેલી બે લાઇન ફરીથી ગાવી.

બીજુ એજે હરએક ખેઆલમાં જુદા જુદા સખશોનાં ન તેમા "અઝીઝ," કરીને જે નાંમ આવેછે, તે સાહેર અઝીઝ, આ બનાવનાર, મણીરાંમના ઉસ્તાદનો ઉસ્તાદ છે. હેમાં મુખ્ય ન કરીને આવેછે, તે દાદાભાઇ કરીને સહમજવું, કેમકે (દાંરાં) એ છે, જે દાંરાં પરથી દાંરાંભાઇ, ને દાંરાંભાઇ પરથી દાદાભાઇ ઉ વીચારવામાં આવેછે. દાંરાં ઇમાને "દાદાભાઇ" તે આ બનાવનાર તુક ઉમરના સાહેર મનીરાંમનો સાહેર ઇમાને ઉસ્તા મનીરાંમને આએ લાવણીનાં કાંમમાં હુશીઆર કીધો છે.

લાવણીનાં ધારા પ્રમાણે ઉસ્તાદોનાં, તથા શાનના ગાનાર લાગતા વળગતાવોનાં નાંમો, સાહેરોને પોતાના ખેઆલોમાં નાખવ અને તેજ પ્રમાણે હેમાં જુદા જુદા સખશોનાં નાંમો નાંખેલાં છે. વાંચનારાવોને જણાવવું જોઇએ, કે આએ ચોપડીનો બનાવનાર ઉમરનો સાહેર છે, અને તેનાં લખાંણમાં કશી ખશુ ભુલ-ચુક થ મેહેરબાંનીની રાહે દર ગુજર કરવી.

લા૦ જામાશજી હોરમજી બાલીવાલા.